

IVÆRKSÆTTERENS VALG AF VIRKSOMHEDSFORM

*Valget mellem enkelmandsvirksomheden og
anpartsselskabet*

07.06.2022

CHRISTOFFER NORLIN

Studie nr.: 20201931

Aalborg Universitet

Speciale Cand. Merc. Aud.

Vejleder: Rene Yssing

Antal anslag: 150.121

Abstract

The Focal point of this thesis is the choice that self-employed people take when they must choose which type of company to choose in relation to a start-up or transformation of a company. In general, the self-employed can choose between a personal company, which includes a sole proprietorship. Here there is an I / S, and a public limited company, which includes ApS and A/S. Through two fictitious cases, the study provides advice on which type of business is most beneficial in each case will take. Furthermore, the study contains an overview of the most important considerations of the business types regarding the tax law and type of business. The methodological approach is based on the legal method, where legislation forms primary in this thesis.

The first part of the study contains a description of the different factors to be considered in the different types of companies. These include the conditions that are important for the self-employed to be aware of. These conditions can be challenging to navigate through as a trader, and this section therefore summarizes the pros and cons associated with the different types of businesses. The self-employed must, among other things, have knowledge of the start-up phase with start-up capital, the organizational structure, management structure, accounting matters and the various tax matters. Based on the number of factors that come into play, it is not an easy decision to make about which type of business to choose, it depends on the trader's individual affair and preferences. In addition to adapting one of the different types of companies, a self-employed person also could reorganize their company. A conversion can take place in several ways; this dissertation deals exclusively with the transformation of a personal business into a public limited company. This can be done in two different ways, either tax free or taxable.

To demonstrate the issues and possibilities for the business and tax law aspects that are examined in this thesis, two fictional cases are used as a starting point. These cases concern two people who want to be self-employed, as either self-employed or a self-employed person who wants to set up their business. Additionally, each person has different characteristics that help determine which type of business will be the right one for their business. Ultimately, this study provides a recommendation of the most advantageous solution for the individual case.

It can be concluded that it is not possible to establish guidelines that guarantee the best solution for all self-employed persons in certain choices of type of company or conversion of company to another. In this way, there are different solutions depending on the trader's characteristics and conditions, including start - up capital, organizational structure, management structure, accounting conditions and the various tax conditions - to be able to choose the most suitable form of business.

Indhold

CHRISTOFFER NORLIN	1
Vejleder: Rene Yssing.....	1
Abstract	2
1. Indledning.....	6
1.1. Problemstilling.....	7
1.1.1. Problemformulering	8
1.2. Afgrænsning.....	8
1.3. Metodevalg.....	9
1.4. Kildekritik.....	10
1.4.1. Struktur	11
1.5. Terminologi.....	11
1.5.1. Lovforkortelser	11
1.5.2. Definitioner.....	12
2. Erhvervsretlige regler	12
2.1. Enkeltmandsvirksomhed	12
2.1.1. Start af enkeltmandsvirksomheden	12
2.1.2. Kapitalkrav og hæftelse	13
2.1.3. Beslutningstagen	13
2.1.4. Regnskabsmæssige krav og revision.....	13
2.2. Anpartsselskab.....	14
2.2.1. Stifterne	15
2.2.2. Stiftelsesdokument.....	16
2.2.3. Vedtægter.....	16
2.2.4. Registrering.....	17

2.2.5.	Kapitalkrav og hæftelse	17
2.2.6.	Organisation	19
2.2.7.	Regnskabsmæssige krav og revision.....	21
2.3.	Sammenligning af de erhvervsretlige forhold mellem virksomhedsformerne	23
2.3.1.	Det erhvervsretlige grundlag.....	23
2.3.2.	Stiftelse	23
2.3.3.	Kapitalkrav	23
2.3.4.	Hæftelse.....	23
2.3.5.	Beslutningstagen og ledelse	24
2.3.6.	Regnskabsmæssige krav og revision.....	24
3.	Skatteretlige regler	25
3.1.	Enkeltmandsvirksomhed	25
3.1.1.	Begrebet selvstændig erhvervsdrivende	25
3.1.2.	Beskatning efter personskatteloven - PSL.....	28
3.1.3.	Beskatning efter virksomhedsordningen - VSO.....	33
3.1.4.	Beskatning i VSO	38
3.2.	Anpartsselskab.....	42
3.2.1.	Beskatningen af anpartsselskabet	43
3.2.2.	Behandling af underskud	43
3.2.3.	Beskatning af kapitalejeren	44
3.3.	Sammenligning af de skatteretlige forhold mellem virksomhedsformerne.	45
3.3.1.	Beskatning af overskud.....	46
3.3.2.	Løn/hævninger	46
4.	Omdannelse af virksomhed.....	47
4.1.	Skattepligtig virksomhedsomdannelse.....	47
4.2.	Skattefri virksomhedsomdannelse	49
5.	Case – Benjamin Tømrer	51

5.1.	Præsentation af Case del 1 – Opstart.....	51
5.2.	Enkeltmandsvirksomhed	52
5.2.1.	Erhvervsretlige forhold	52
5.2.2.	Skatteretlige forhold.....	53
5.3.	Anpartsselskab.....	55
5.3.1.	Erhvervsretlige forhold	55
5.3.2.	Skatteretlige forhold.....	56
5.4.	Anbefaling.....	57
5.5.	Præsentation case del 2 – Fra enkeltmandsvirksomhed til anpartsselskab.....	59
5.5.1.	Omdannelsesmuligheder.....	59
5.5.2.	Skattepligtig virksomhedsomdannelse.....	59
5.5.3.	Skattefri virksomhedsomdannelse	60
5.5.4.	Anbefaling.....	61
6.	Konklusion	62
7.	Litteraturliste	65
7.1.	Artikler	65
7.2.	Bekendtgørelser	66
7.3.	Bøger.....	67

1. Indledning

I Danmark har der været et stort politisk fokus på iværksætteri igennem de seneste mange år. Måske bedst illustreret ved, den nu afskaffede selskabsform, iværksætterselskabet. En selskabsform der muliggjorde, at en iværksætter kunne stifte et kapitalselskab med begrænset hæftelse, for kun 1. kr. En analyse fra Erhvervsstyrelsen, viser at iværksætterselskabet hurtigt blev en populær selskabsform for den nye iværksætter. I perioden 2014 til 2017 blev der stiftet over 41.000 nye selskaber, svarende til 15% af alle nystiftede virksomheder. Enkeltmandsvirksomheden og Anpartsselskabet udgjorde i samme periode henholdsvis 43% og 29% af alle nystiftede virksomheder (Erhvervsstyrelsen, 2018, s. 12).

Iværksætterselskabsformen blev dog afskaffet igen i 2019, med henvisning til tidligere nævnt analyse fra Erhvervsstyrelsen (Erhvervsstyrelsen, 2019). Af analysen fremgår det, at iværksætterselskabsformen var involveret i flere sager om svindel og svig end eksempelvis enkeltmandsvirksomheden og anpartsselskabet (Erhvervsstyrelsen, 2018, s. 53).

I forbindelse med afskaffelsen af iværksætterselskabsformen, blev det besluttet at alle iværksætterselskaber enten skulle opløses eller omdannes til et anpartsselskab. Selskaber fik 2 år, og ændring af en af de to førnævnte muligheder skulle være registret ændret senest d. 15. oktober 2021 (Erhvervsstyrelsen, 2022). Samtidig med afskaffelsen af iværksætterselskaber, blev kravet til selskabskapital nedsat med 20%, til 40.000 kr. for anpartsselskabet jf. LOV nr. 2199 af 29.12.2020 § 1.

Det har siden 2019, ikke længere været mulighed at stifte et iværksætterselskab – er enkeltmandsvirksomheden og anpartsselskabet nu de to mest benyttede virksomhedsformer jf. Figur 1 nedenfor. Disse to virksomhedsformer udgjorde 29.008 virksomheder ud af i alt 34.779 nye firmaer registreret i 2020, hvilket svare til 83% af alle nye firmaer i det år.

Erhvervsdemografi efter enhed, ejerform og tid

	2019	2020
Nye firmaer (antal)		
I ALT	33 930	34 779
Enkeltmandsfirma	16 546	17 351
Interessentskab mv.	862	914
Aktieselskab	786	822
Fond, forening mv.	695	534
Anpartsselskab	14 430	14 657
Andelsforening	39	42
Offentlig myndighed	1	3
Anden ejer	571	456

Tal for 2018 er blevet rettet d. 19/11-2020 som følge af fejl i regnskabsstatistikken for private byerhverv, som leverer en væsentlig del af datagrundlaget for Erhvervsdemografi. Rettelserne vedrører kun variabelen omsætning og er især koncentreret indenfor Ejendomshandel og udlejning (branchegruppen 68003, Udlejning af erhvervsejendomme).

4-6-2022 *Danmarks Statistik*, © www.statistikbanken.dk/DEM05

Figur 1: Erhvervsdemografi efter enhed, ejerform og tid. Kilde: (Danmarks Statistik, 2022)

Lysten til at ville drive en iværksættervirksomhed ser ikke ud til at være faldet, på trods af afskaffelsen af iværksætterselskabet og en verdensomspændende Corona pandemi. Ifølge Danmarks Statistik blev der i maj 2021 stiftet ca. 2.600 nye virksomheder i Danmark. Hvor tre ud af fire virksomheder var registreret med virksomhedsformen personligt ejet virksomheder (her inkluderet interessentskaber), hvorimod den sidste fjerdedel udgjorde enten anpartsselskaber eller aktieselskaber (Danmarks Statistik, 2021).

Med afskaffelsen af iværksætterselskabsformen er det interessant at undersøge, hvilken virksomhedsform iværksætteren fremover så skal vælge. Valget af virksomhedsform, kan have betydning for virksomhedens fremtidsmuligheder. For hvad kræver det egentlig at starte en virksomhed og hvad skal der tages højde for i valget af virksomhedsform?

1.1. Problemstilling

Denne afhandling har til formål at undersøge og forklare, de problematikker som opstår for den nye iværksætter når de står og skal vælge imellem virksomhedsform. Der er mange muligheder, hvorfor det kan være svært for nye iværksættere at skulle være den helt rigtige virksomhed- og selskabsform. Det kan være svært som ny iværksætter at gennemskue, da virksomheds- og selskabsformerne har forskellige

karakteristika. Der er herunder også de erhvervsretlige og skatteretlige forhold, der kan ikke et korrekt facit i denne udvælgelse. Dog skal virksomheden eller selskabsformen dække over de personlige valg og fremtidsplaner som den nye iværksætter har for virksomheden. Det kan være en god idé at søge rådgivning for at træffe den rigtige beslutning, dog skal det tilføjes at den valgte virksomhedsform ikke er bundet resten af virksomhedens tid, hvorfor det vil være muligt at omdanne virksomhedens- eller selskabsform til en anden i fremtiden. Derfor bør den nye iværksætter overveje formen løbende.

1.1.1. Problemformulering

På baggrund af ovenstående problemstilling med afskaffelse af virksomhedsformen iværksætter, er følgende problemformulering blevet udarbejdet.

Problemformulering:

- *Hvilke overvejelser skal en ny iværksætter gøre sig i forhold, til erhvervsretlige og skatteretlige aspekter, ved stiftelsen af henholdsvis en enkeltmandsvirksomhed og anpartsselskab som virksomhedsform?*

For bedre at kunne besvare ovenstående problemformulering, vil jeg arbejde med nedenstående underspørgsmål og derfor løbende være sikker på jeg arbejder mig bedst henimod at dybdegående besvarelse af problemstillingen.

Underspørgsmål:

- Hvilke erhvervsretlige forskelle er der mellem virksomhedsformerne enkeltmandsvirksomhed og anpartsselskab?
- Hvilke skatteretlige forskelle er der mellem virksomhedsformerne enkeltmandsvirksomhed og anpartsselskab?
- Hvilke omdannelsesmuligheder har iværksætteren efter valg af virksomhedsform?

1.2. Afgrænsning

Afhandlingen vil tage udgangspunkt i at iværksætteren er en fysisk person, som er fuldt skattepligtig i Danmark. Iværksætteren betragtes som enlig, hvorfor overførsel af den skattepligtige indkomst mellem ægtefæller ikke vil blive berørt igennem opgaven. Det antages ydermere at iværksætteren med bopæl i Danmark ikke har forhold vedrørende udflytning af virksomhed og skatteforhold fra andre lande.

Afhandlingen vil tage udgangspunkt i virksomhedsformerne hvor det kun kræver en deltager. Der fokuseres derfor på den personlige virksomhedsform enkeltmandsvirksomhed og kapitalselskabsformen

anpartsselskab. Heri det er valgt at medtage enkeltmandsvirksomheden med virksomhedsordningen, da denne kan fungere som et skattemæssigt alternativt til et anpartsselskab.

Afhandlingen behandler, ud fra ovenstående, de civil- og skatteretlige aspekter inden for opstart og valg af virksomhedsform. Opkøb af allerede etablerede virksomheder vil derfor ikke blive behandlet. Omdannelsen af virksomhedsformerne vil blive nævnt i forbindelse med fremtidige muligheder men vil ikke yderligere blive behandlet.

Afhandlingen afgrænser sig derfor fra at behandle personlige virksomhedsformer som interessentskaber og kommanditselskaber, da disse kræver flere deltagere. Ligeledes vil kapitalselskabsformen Aktieselskab ikke blive behandlet, da kapitalkravet er markant højere end ved et anpartsselskab. Hvorfor det antages ikke at være en attraktiv virksomhedsform som ny iværksætter. Såfremt det er relevant, vil der blive nævnt andre virksomhedsformer uden at de bliver uddybet yderligere.

Skatteretlig vil afhandlingen afgrænse sig fra at behandle andre metoder end beskatning af en enkeltmandsvirksomhed efter personskatteloven og virksomhedsordningen. Kapitalafkastordningen vil blive nævnt som alternativ, men ikke behandlet i selve afhandlingen. Jeg vil ligeledes afholde mig fra at redegøre og analysere beskatningen af aktieindkomst og CFC-indkomst. Disse findes ikke relevante for valget af virksomhedsform, da beskatningen ikke vil være påvirket af valget af virksomhedsformen.

De anvendte cases er fiktive, og vil være udarbejdet til formålet at belyse grundlaget for valg af virksomhedsform. Der er valgt to typer cases, hvor den ene er en håndværkervirksomhed og den anden er en konsulentvirksomhed. Disse to typer cases er valgt, da de kan give anledning til en perspektivering omkring hvilken virksomhedsform, der passer bedst til iværksætteren.

1.3. Metodevalg

Nærværende afhandling har til formål at redegøre og undersøge de erhvervs- og skatteretlige forhold iværksætteren skal tage i betragtning ved stiftelsen af en virksomhed. Afhandlingen tager udgangspunkt i en problemformulering, der skal sørge for at besvare hvilke problemstillinger iværksætter står med i valget af virksomhedsform.

I besvarelsen af problemstillingen, benyttes den juridiske metode, hvor udgangspunktet er den rets dogmatiske metode. Rets dogmatikken er en metode der arbejder med at beskrive, fortolke og systematisere retskilder for af afklare gældende ret (Tvarnø & Nielsen, 2017, s. 29). Ved brugen af den rets dogmatiske metode, vil afhandlingen beskrive retstilstanden som den tager sig ud i dag.

Udarbejdelsen af afhandlingen følger det rets dogmatiske metode. En metode der arbejder med at beskrive, fortolke og systematisere gældende ret og evidens (Blume, 2019, s. 161).

Den gældende ret vil blive afdække ved at der bliver foretaget en gennemgang af relevante retskilder i en bestemt rækkefølge. Afhandlingen vil starte i loven, for at bevæge sig videre til retspraksis, hen til sædvaner og til sidst almindelige rets grundsætninger (Tvarnø & Nielsen, 2017, s. 55). Arbejdet med at finde gældende ret kan ikke anses som værende en mekanisk proces. Loven er nemlig åben til fortolkning, hvorfor gældende ret først findes, når domstolene har taget stilling loven og derved skabt klarhed over hvordan den skal tolkes og forstås (Ewald, 2016, s. 200). Der vil derfor forventes arbejdes med den hermeneutiske proces hvor der ydermere arbejdes med en forforståelse og så langsomt arbejde i dybden med materialet og skabe en dybere forståelse.

I afhandlingen vil gældende ret bestå af selskabsloven, personskatteloven, virksomhedsskatteloven, årsregnskabsloven samt andre relevante love hertil og vil blive belyst gennem beskrivelse og fortolkning heraf. For at underbygge gældende ret, vil afhandlingen gøre brug af cases. En case der skal rammesætte en problemstilling hvad en fiktiv person, kan have i sit valg af virksomhedsform og give et løsningsforslag.

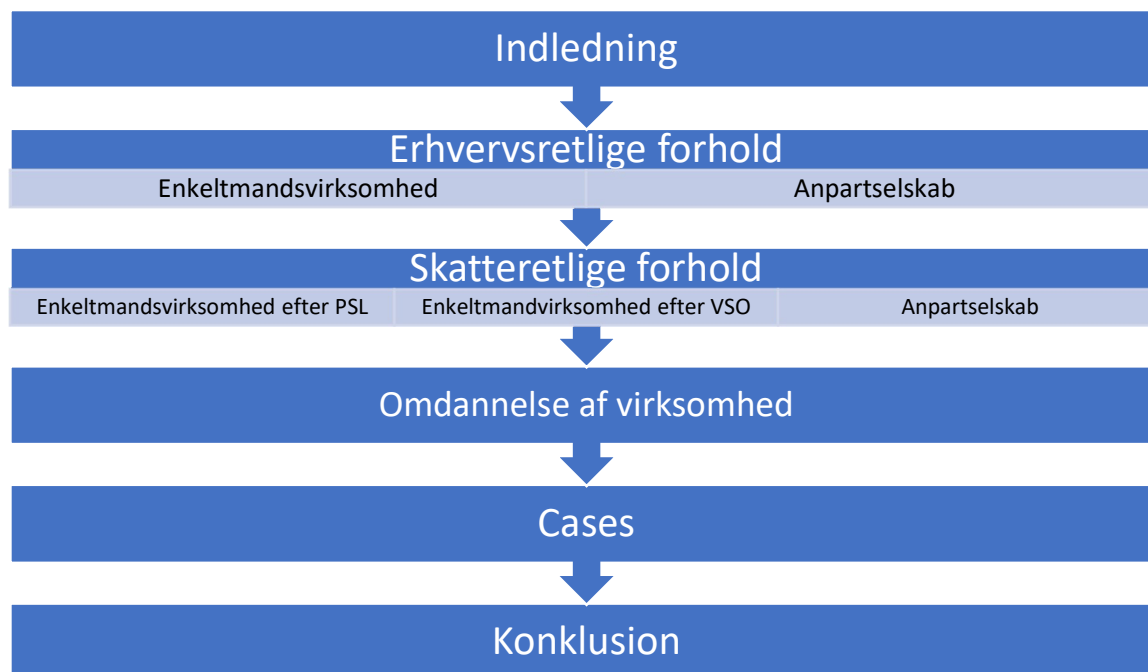
1.4. Kildekritik

Afhandlingen har en formodning om at læseren er bekendt med retskilder helt generelt. Afhandlingen vil derfor kun redegøre for de retskilder, der er benyttet i afhandlingen.

De primære kilder i afhandlingen vil være relevante gældende lovtekster inden for dansk ret, hvilket er med til at sikre kilder af en høj kvalitet, det skal være med til at sikre validiteten i afhandlingen. De sekundære kilder benyttet i afhandlingen omfatter bøger, artikler og tidligere analyser. Disse kilder har til formål at redegøre og præcisere forskellige begreber og emner som kan forekomme relevante. Primært vil de sekundære benyttes til begreber og emner inden for den gældende ret.

Brugen og behandlingen af både primære og sekundære kilder, er sket med en kildekritisk tilgang til materialet. Den kritiske kildekritik er kommet til udtryk i udvælgelsesprocessen af kilder, der skal benyttes i denne afhandling. I valget kilder, er det vigtigt at kunne skelne mellem relevante og irrelevante kilder. Det er her den kritiske tilgang er vigtig, således at de valgte kilder har den største relevans for besvarelsen af afhandlingens problemformulering. Afhandlingen benytter sig af afgørelser, kendelser og domme inden for den gældende ret. Disse kilder er valgt fra relevans og alder. Den afsigende instans vægter i forhold til kildens betydning og relevans inden for den gældende ret. En højesteretsdom vil eksempelvis tillægges større vægt end en byretsdom. En højesteretsdom har i samspil med lovgivningen tvingende retlig karakter, for alle aktører herudover byretten jf. (Pedersen, Kerzel, Ferniss, & Eriksen, 2018, s. 90).

1.4.1. Struktur

Figur 2: Opgavens struktur. Kilde: Egen tilvirkning

1.5. Terminologi

Følgende afsnit har til formål at repræsentere og fremvise en oversigt over følgende termer, som er hyppigt anvendt i afhandlingen og derved fremover vil blive benyttet som forkortelser.

1.5.1. Lovforkortelser

ABL	Aktieavancebeskatningsloven
AMBL	Arbejdsmarkedsbidragsloven
KSL	Kildeskatteloven
LEV	Lov om visse erhvervsdrivende virksomheder
LL	Ligningsloven
ML	Momsloven
PSL	Personskatteloven
SL	Selskabsloven

SEL	Selskabsskatteloven
SKL	Skattekontrolloven
SSL	Statsskatteloven
VOL	Virksomhedsomdannelsesloven
VSL	Virksomhedsskatteloven
VSO	Virksomhedsskatteordningen
ÅRL	Årsregnskabsloven

1.5.2. Definitioner

Ny iværksætter Den nye iværksætter defineres i denne afhandling som en fysisk person, der ønsker at starte virksomhed alene. Det er ligeledes første gang at personen skal starte virksomhed, hvorfor det formodes at den ikke er bekendt med reglerne herfor.

2. Erhvervsretlige regler

I dette afsnit vil der redegøres for forskellige erhvervsretlige regler vedrørende et anpartsselskab og den personlige virksomhed. Afsnittet er opdelt i forskellige områder, hvor de erhvervsretlige regler for henholdsvis et anpartsselskab og den personlige virksomhed. Såfremt virksomhedsskatteordningen har særskilte erhvervsretlige regler, vil disse være redegjort i et særskilt afsnit.

2.1. Enkeltmandsvirksomhed

Den personlige virksomhed er ikke reguleret i en særlig lov. Den personlige virksomhed er i stedet reguleret i enkelte bestemmelser i lov om visse erhvervsdrivende virksomheder (LEV). Af LEV § 1, stk. 2 fremgår det at loven forefinder anvendelse for enkeltmandsvirksomheder. Af LEV § 6 fremgår reglerne for virksomhedens navn, det står fremskrevet at det ikke må krænke andres navne. Af LEV § 7 fremgår det at enkeltmandsvirksomheden kan udstede en prokura (fuldmagt) til andre. En enkeltmandsvirksomhed er som alle andre erhvervsdrivende virksomheder, underlagt bogføringsloven (BFL) jf. BFL § 1.

2.1.1. Start af enkeltmandsvirksomheden

Der skal ved stiftelsen af en enkeltmandsvirksomhed ikke ske nogen selskabsretlig registrering af virksomheden (Werlauff, Valg af virksomhedsform, 2019, s. 45). En enkeltmandsvirksomhed kan dog ikke helt undlade at registrere sig. Da den skal registreres hos Det Centrale Virksomhedsregister (CVR), hvor

virksomheden herefter vil få tildelt et CVR nr. Registreringen i CVR giver virksomheden mulighed for, at oprette bankkonti og registrere sig som arbejdsgiver med videre.

I forbindelse med registrering hos CVR, skal enkeltmandsvirksomheden have taget stilling om der skal drives momspligtig virksomhed (Werlauff, Valg af virksomhedsform, 2019, s. 45). Registreringen skal ske så snart, det forventes at omsætningen af momspligtige varer og ydelser overstiger 50.000 kr. i periode på 12 måneder jf. ML § 48. Ejeren skal ligeledes angive virksomhedens nem konto til NemKontoregistret jf. bekendtgørelsen af NemKontoordningen § 20. Nem Kontoen benyttes til udbetalinger fra myndighederne til virksomheden jf. § 1.

2.1.2. Kapitalkrav og hæftelse

Den manglende selskabsretlige registrering her betydning for den juridiske opfattelse, af en enkeltmandsvirksomhed. Enkeltmandsvirksomheden bliver ikke opfattet som en selvstændig juridisk enhed, men derimod som en transparent enhed til ejeren. Hvilket betyder at ejeren og enkeltmandsvirksomheden opfattes som én og samme juridiske person.

Det betyder derfor, at ejeren hæfter personligt og ubegrænset for virksomhedens forpligtelser, herunder skat og gæld. Det betyder at i tilfælde af en konkurs, er det ikke kun virksomheden der går konkurs, men også ejeren. Den personlige hæftelse for ejeren, anvendes som et modstykke til det manglende kapitalkrav ved stiftelsen af virksomhed. Virksomhedens kreditorer får derfor en form for sikring, dog uden at der skelnes mellem virksomhedens kreditorer og de personlige kreditorer. Hvilket betyder at for eksempel skal långivere sikre sig via virksomhedspant, da virksomhedens kreditorer ikke har forrang jf. dansk ret (Werlauff, Valg af virksomhedsform, 2019, s. 46).

2.1.3. Beslutningstagen

Enkeltmandsvirksomheden er en transparent enhed til ejeren, hvorfor der ikke eksister nogen ledelse eller direktion. Ejeren af virksomheden træffer udelukkende beslutninger alene. Ejeren kan derfor også betegne sig selv som direktør i virksomheden, men det er ikke noget der skal registreres officielt hos erhvervsstyrelsen.

2.1.4. Regnskabsmæssige krav og revision

I afsnit 2.1 fremgår det at enkeltmandsvirksomheden er underlagt BFL. Det betyder at virksomheden har bogføringspligt. Bogføringspligten indebærer at alle bilag skal registreres og gemmes i enten fysisk eller digital form jf. BFL § 3 og § 5. I loven fremgår det, at bogføringen skal indeholde to typer spor, transaktionssporet og kontrolsporet. Transaktionssporet der er sammenhængen mellem bilaget og

regnskab, moms og skatteopgørelsen. Kontrolsporet omhandler derimod dokumentation af bilagets rigtighed jf. BFL § 4, stk. 1 og stk. 2. Af BFL § 6 fremgår det at bogføringen skal ske ud fra god bogføringsskik under hensyn til virksomhedens art og omfang, samt regnskabsmaterialets sikkerhed. Af BFL § 12 fremgår det ligeledes at regnskabsmaterialet skal opbevares i Danmark og i minimum 5 år. Opbevaringen skal ske på en betryggende vis, således det til enhver tid i perioden kan fremfindes og vises jf. BFL § 10.

Hertil kan det nævnes at der d. 19. maj 2022 blev vedtaget en ny bogføringslov, der skal erstatte den nuværende lov. Den nye bogføringslov kan ses som en modernisering af den gamle lov. Den gamle lov havde ikke noget krav, til hvordan bogføringen blev foretaget, om det var i papirform, excel eller noget tredje. I den nye lov bliver der indført som et krav, at virksomheden benytter et digitalt redskab til sin bogføring. Det vil heller ikke længere være valgfrit, hvorledes regnskabsmaterialet opbevares efter endt regnskabsår – dette skal fremover opbevares digitalt i stedet for fysisk som førhen (Johansen, 2022).

Enkeltmandsvirksomheden er derimod ikke omfattet af årsregnskabsloven (ÅRL). Hvilket betyder, at der ikke er noget krav om udarbejdelse og indsendelse af et årsregnskab til Erhvervsstyrelsen. Det fremgår ligeledes af ÅRL § 135 at der ikke er krav om revision for en enkeltmandsvirksomhed. Ejeren kan dog til enhver tid få udarbejdet et årsregnskab eller revideret virksomheden frivilligt. I visse tilfælde kan det være nødvendigt at der bliver udarbejdet en årsrapport. Eksempelvis kan banken efterspørge en årsrapport i forbindelse med, at ejeren ønsker at låne penge til en ny maskine i virksomheden. I et sådant tilfælde fremgår det i ÅRL 3, stk. 2 at årsrapporten som minimum følger reglerne for regnskabsklasse A.

Kravene til årsrapportens indhold fremgår af Afsnit II i ÅRL. Er det afsnit fremgår det, at årsrapporten som minimum skal indeholde en ledelsespåtegning, balance, resultatopgørelse og noter, hvori det fremgår hvilken regnskabspraksis der er benyttet jf. ÅRL § 22. Har en godkendt revisor underskrevet en påtegning eller erklæring til årsrapporten, skal disse ligeledes indgå i årsrapporten jf. ÅRL § 14. Herudover fremgår krav til klassifikation og opstilling af årsrapporten af ÅRL § 19 og hvordan indtægter og omkostninger skal indregnes og måles af ÅRL § 20. I ÅRL § 21 fremgår det hvilke oplysninger der skal fremgå af årsrapporten, eksempelvis eventualforpligtelser.

Selvom der ikke er krav om udarbejdelsen af en årsrapport eller revision, vil virksomheden ofte have behov for at udarbejde et skatteregnskab. Et skatteregnskab der benyttes til at indberette ejerens oplysningsskema, tidligere kendt som udvidet selvangivelse.

2.2. Anpartsselskab

Nærværende afsnit vil redegøre for de erhvervsretlige aspekter vedrørende et anpartsselskab. Afsnittet vil redegøre for hvad en kapitalejer skal være opmærksom på i forbindelse med stiftelsen af et anpartsselskab.

Herunder hvad stiftelsesdokumentet skal indeholde, hvordan selskabet skal registreres, kapitalkrav og hæftelse og hvem der træffer beslutningerne i selskabet. Der vil ligeledes blive redegjort for regnskabsmæssige krav til selskabets årsregnskab og revision.

Anpartsselskaber er i modsætning til en enkeltmandsvirksomhed reguleret i en særlig lov, Bekendtgørelse af lov om aktie- og anpartsselskaber (selskabsloven). Anpartsselskabet er også underlagt årsregnskabsloven vedrørende aflæggelse af årsregnskab. Dette vil blive redegjort i afsnit 2.2.5. Herudover er Anpartsselskabet omfattet af bogføringslovens bestemmelser, som tidligere er redegjort i afsnit 2.1.4.

2.2.1. Stifterne

En stifter er den eller de personer der har besluttet sig for at stifte et kapitalselskab. Af SL § 24 fremgår det at kapitalselskabet kan stiftes af en eller flere. En stifter kan både være en myndig fysisk person samt en juridisk person eksempelvis et andet kapitalselskab jf. SL §§ 24, stk. 3 og stk. 4. Hvilket betyder at en personlig virksomhed ikke kan fremgå som stifter, da denne ikke har egen rets evne. Her vil det være ejeren af den personlige virksomhed, der skal registreres som stifter. På samme vis kan et kapitalselskab der endnu ikke er registreret, således ikke fremgå som stifter (Hansen & Krenchel, 2019, s. 93-94).

Er stifteren en juridisk person, skal denne kunne indgå forpligtelser, samt være part i retssager og beføjet til at erhverve rettigheder jf. SL § 24, stk. 4. En stifter må ligeledes ikke være under rekonstruktionsbehandling eller konkurs, ved stiftelsen af et kapitalselskab jf. SL § 24, stk. 2.

Stifterne skal sørge for at stiftelsen sker i overensstemmelse med lovens regler. Det betyder at stifterne er erstatningspligtige efter culpaeglen, for tab som følge af et ulovligt forhold, ved stiftelsen af kapitalselskabet jf. SL § 361. Det kan være, at stifterne har oplyst at 100% af indskudskapitalen er indbetalt kontant uden dette har været tilfældet. Stifterne skal sørge for at gemme tilstrækkelig dokumentation vedrørende stiftelsen af kapitalselskabet. Erhvervsstyrelsen kan kræve bevis for at stiftelsen er sket lovligt op til 3 år efter stiftelsen jf. SL § 17, stk. 2.

Bliver der indgået forpligtelser på vegne af kapitalselskabet før registreringen har fundet sted, vil personen hæfte personligt overfor tredjemand for forpligtelsen. Af SL § 41 fremgår det at forpligtelser og rettigheder vil overgå til kapitalselskabet ved registreringen. Der er ikke noget krav om at en stifter skal tegne kapitalandele i forbindelse med stiftelsen, hvorfor en advokat eller revisor vil kunne fremgå som stifter af et kapitalselskab (Hansen & Krenchel, 2019, s. 96). Fortsætter stifterne ikke sit engagement i kapitalselskabet, eksempelvis som kapitalejer eller en del af ledelse, vil stifternes rolle være udspillet ved registrering af kapitalselskabet (Hansen & Krenchel, 2019, s. 93).

2.2.2. Stiftelsesdokument

Ved stiftelsen af et kapitalselskab skal stifterne udarbejdes et stiftelsesdokument. Et stiftelsesdokument skal være underskrevet og indeholde kapitalselskabets vedtægter samt jf. SL § 25. Indholdet af stiftelsesdokumentet fremgår af SL § 26. Heri fremgår det at stiftelsesdokumentet skal indeholde navnet på kapitalselskabet samt dets bopæl, CPR- og CVR-nummer for stiftere af kapitalselskabet. Dokumentet skal også indeholde kapitalandelens tegningskurs, samt fristerne for tegningen og indbetalingen af kapitalandelene. Herudover skal det fremgå fra hvilken bestemt dato stiftelsen skal have retsvirkning og i regnskabsmæssig henseende, samt om kapitalselskabet skal indeholde omkostninger ved stiftelsen, og beløbets omfang.

Af SL § 27, fremgår yderligere informationer som stiftelsesdokumentet kan indeholde, såfremt der er truffet beslutning herom. Informationer vedrørende om der skulle være særlige rettigheder til en stifter, og hvorvidt der er indgået en aftale, som kan påføre kapitalselskabet en væsentlig forpligtelse økonomisk set. Det skal ligeledes fremgå om kapitalselskabets kapitalandele kan tegnes ved apportindskud, og hvor meget af selskabskapitalen der er indbetalt på stiftelsestidspunktet. Til sidst skal stifterne træffe beslutning om hvorvidt kapitalselskabet har fravalgt revision. Er der ved stiftelsen ikke foretaget valg af selskabets ledelse og evt. revisor, skal stifterne beslutte dette via en generalforsamling senest to uger efter stiftelsesdokumenterne er underskrevet jf. SL § 39. Der kan ikke forekomme ændringer i stiftelsesdokumentet efter at selskabet er blevet registreret (Hansen & Krenchel, 2019, s. 104).

2.2.3. Vedtægter

Vedtægterne indeholder de regler som kapitalselskabet skal drives efter, med andre ord kan vedtægterne anses som værende kapitalselskabets grundlov. Vedtægterne skal som tidligere nævnt indeholdes i kapitalselskabet stiftelsesdokumentet jf. SL § 25. Det følges ligeledes af SL § 11, at såfremt der sker ændringer til kapitalselskabets vedtægter, skal dette registreres i erhvervsstyrelsens it-system.

Mindstekravene til selskabets vedtægter fremgår af SL § 28. Heri fremgår det, at vedtægterne skal indeholde kapitalselskabets navn og binavne. I kapitalselskabets navn skal det fremgå at, der er tale om enten et anpartsselskab eller aktieselskab. Dette gøres ved at navnet indeholder forkortelserne A/S eller ApS jf. SL § 2, stk. 1. Herudover er kapitalselskabet ligeledes underlagt det samme krav til navn som enkeltmandsvirksomheden jf. LEV § 6.

Formålet med kapitalselskabet skal fremgå af vedtægterne jf. SL § 28, stk. 1. Formål skal ikke betragtes på et overordnet niveau, der vil kunne tolkes som at generere et overskud. Det skal derimod være med til at

give offentligheden en indikation, om hvilken form for virksomhedskapitalselskabet udøver (Hansen & Krenchel, 2019, s. 125). Har kapitalsekskabet en begrænset levetid, skal det indgå i vedtægterne jf. SL § 29.

Af SL § 28, stk. 1, nr. 3 fremgår det at vedtægterne skal indeholde oplysninger vedrørende størrelsen på selskabskapitalen og kapitalandelenes pålydende værdi. Hvilket som minimum skal opfylde kravene SL § 4, stk. 2. Videre fremgår det af SL § 28, stk. 1, nr. 4 at kapitalandelenes rettigheder.

Kapitalsekskabet ledelsesstruktur og ledelsesorgan skal fremgå af vedtægterne jf. SL § 28, stk. 1, nr. 5. Ledelsesorganet og strukturen vil blive gennemgået i nedenstående afsnit. De sidste to minimumskrav til vedtægterne fremgår af SL § 28, stk. 1, nr. 6 og 7 og omhandler indkaldelsen til generalforsamlingen samt kapitalsekskabets regnskabsår.

2.2.4. Registrering

Eksistensgrundlaget for enkeltmandsvirksomheden blev etableret, da ejeren registrerede virksomheden i CVR-registret. Kapitalsekskabet skal ligeledes registrere sig i CVR-registret, men i modsætning til enkeltmandsvirksomheden, opstår kapitalsekskabet eksistensgrundlag, først når kapitalsekskabet er registreret hos Erhvervsstyrelsen jf. SL § 40, stk. 3.

Af SL § 9, stk. 1, fremgår det at registreringspligtige oplysninger skal være registreret i Erhvervsstyrelsens it-system senest to uger efter underskrivelsen. Registreringspligtige oplysninger kan vedtægter samt underskrevet stiftelsesdokument nævnes.

Ved stiftelse af kapitalsekskabet, skal stifterne sikre sig at informationerne herunder CPR- og CVR-nummer, er registreret i Erhvervsstyrelsens it-systemer jf. SL § 10, stk. 1. Ved registreringen af kapitalsekskabet i Erhvervsstyrelsens it-system skal stiftelsesdokumentet medfølge jf. ANBKG § 16, stk. 1.

Af SL § 9, stk. 2 fremgår det, at det er kapitalsekskabets centrale ledelsesorgan, der har pligt til at sikre sig at alle registreringer forefindes. Fremtidige vedtægtsændringer skal ligeledes registreres i erhvervsstyrelsens it-system jf. SL § 11. Det kan eksempelvis være ændringer i ejerforhold, kapitalsekskabets ledelse, selskabskapital med videre.

2.2.5. Kapitalkrav og hæftelse

I modsætning til enkeltmandsvirksomheden er der ved stiftelsen af et anpartsselskab et minimumskrav om indskydelse af kapital. Af SL § 4, stk. 2 fremgår minimumskapitalkravet for kapitalsekskaber. Aktieselskaber har jf. bestemmelsen et minimumskrav på 400.000 kr., hvorimod anpartsselskabets minimumskrav 40.000

kr. Kapitalkravet til anpartsselskabet blev nedsat fra 50.000 kr. i forbindelse med udfasningen af iværksætterselskabsformen (LOV nr. 2199 af 19/12/2020).

Indbetalingen af kapitalkravet kan både ske via kontantindbetaling samt ved apportindskud. Apportindskud omhandler alle andre indskudte værdier end kontanter jf. SL § 35. Hvilket betyder værdier med en anden økonomisk værdi herunder eksempelvis værktøj, maskiner, en bil eller en bestående virksomhed.

Imødekommes kapitalkravet ved apportindskud skal der vedhæftes en vurderingsberetning af apportindskuddet til stiftelsesdokumentet. Vurderingsberetningen skal indeholde en beskrivelse af hvert indskud, fremgangsmåden ved vurderingen, vederlag betalt for overdragelsen samt en erklæring der godkender værdien af apportindskuddet jf. SL § 36, stk. 1. Ligeledes fremgår det af SL § 37, at vurderingsberetningen skal være udarbejdet af en godkendt revisor.

Hæftelse

Som tidligere beskrevet er et anpartsselskab anset som en selvstændig juridisk enhed. Denne anseelse har betydning for hvor meget, og hvad iværksætteren hæfter for.

Ved at kapitalselskabet er en selvstændig juridisk enhed opstår der, for kapitalejeren, en begrænset hæftelse. Det betyder, at kapitalejeren kun hæfter med de midler, de har indskudt i kapitalselskabet jf. SL § 1, stk. 2. I modsætning til enkeltmandsvirksomheden, hvor ejeren vil hæfte personligt, skal kapitalejerne ikke hæfte personligt for virksomhedens forpligtelser i tilfælde af, eksempelvis en konkurs. Dette gør selskabet attraktiv som virksomhedsform i brancher med stor risiko, for eksempel byggebranchen.

Selvom den begrænsede hæftelse er attraktiv, kan det i mange tilfælde være nødvendigt for kapitalejeren at stille personlig kaution eller sikkerhedsstillelse for kapitalselskabet. For et nystartet kapitalselskab, er de indskudte midler, den eneste kapital i virksomheden. I visse tilfælde kan banken, i forbindelse med optagelse af lån, stille krav om eksempelvis personlig kaution hos kapitalejeren.

Kapitalejeren kan i særlige tilfælde blive erstatningsansvarlig for kapitalselskabets forpligtelser, selvom der ikke er stillet sikkerhed eller personlig kaution. Hvis kapitalejeren, som medlem af ledelsen, handler enten forsætligt eller uagtsomt og derved påfører andre kapitalejere, tredjemand eller kapitalselskabet tab. I et sådanne tilfælde vil kapitalejeren blive erstatningspligtig jf. SL § 361. En kapitalejer, der ikke er medlem af ledelsen, kan også ifalde erstatningspligt jf. SL § 362. I modsætning til før skal kapitalejeren derimod have handlet enten forsætligt eller groft uagtsomt.

2.2.6. Organisation

Et kapitalsselskab, vil det som tidligere beskrevet, få juridisk selvstændighed ved stiftelsen. Det vil i denne forbindelse kunne antages som værende en juridisk person i erhvervsretlig forstand. Valget af selskabsform har en stor betydning for hvordan beslutningskompetencen er struktureret og fordelt indbyrdes i kapitalsselskabet, samt hvilke principper der tages beslutninger fra. Kapitalsselskabet kan ikke selv træffe beslutninger, og det er derfor vigtigt at indsætte en eller flere fysiske personer – som får kompetencerne til handle på principperne på kapitalsselskabets vegne. De personer fungerer således indenfor rammerne af et selskabsorgan (Hansen & Krenchel, 2019, s. 465). Kapitalsselskabsloven har en bred reguleringsramme, hvortil den fremstiller spørgsmålet om ledelsen og dens kompetencer i forhold til kapitalsselskabsretten. Dette afsnit vil omhandle kapitalsselskabets organisation, og dens opbygning samt gennemgå beslutningskompetencer herom. Indledningsvist vil der ses på selskabsdeltagernes eventuelitet for udøve deres forvaltningsmæssige indflydelse, på selskabets generalforsamlinger (Hansen & Krenchel, 2019, s. 465).

2.2.6.1. Generalforsamlingen

Generalforsamlingen er alment kendt for værende det øverste ledelsesorgan indenfor kapitalsselskabet (Hansen & Krenchel, 2019, s. 465). Denne betragtning underbygges af, at det netop er på generalforsamlingen at øvrige ledelsesorganer, som retslig og forpligtet kan være med i beslutningsprocessen og træffe afgørelser jf. SL § 76, stk. 1. Generalforsamlingen kan anses som værende et periodisk organ eftersom det skal finde sted mindst én gang om året. Kapitalejerne udøver deres indflydelse over selskabet på de obligatoriske årlige generalforsamlinger, som skal finde sted i henhold til loven. Kapitalsselskabers obligatoriske generalforsamlinger betegnes jf. SL § 88, stk. 1, som den ordinære generalforsamling. På generalforsamlingen vil der fremgå en præsentation af årsrapport og godkendelsen af denne, hertil vil der ses på behandling af eventuel overskud/dækning af underskud, ændringer indenfor selskabets organisation samt drøftelse af øvrige vedtægter og bestemmelser henlagt til generalforsamlinger (Hansen & Krenchel, 2019, s. 472). De ordinære generalforsamlinger skal finde sted rettidigt, således at den godkendte årsrapport kan fremsendes til Erhvervsstyrelsen indenfor fristen, jf. SL § 88, stk. 2, og ÅRL § 138, stk. 1 på seks måneder efter årsregnskabets udløb der er blevet forlænget i henhold til den nye ÅRL 2022 (Hansen & Krenchel, 2019, s. 472).

Der kan jf. SL § 89, stk. 1, afholdes øvrige generalforsamlinger som betegnes som ekstraordinære generalforsamlinger, og at de kan afholdes hvis selskabets centrale ledelsesorgan, tilsynsrådet eller generalforsamlingens valgte revisor forlanger dette (Hansen & Krenchel, 2019, s. 473). Som anpartshaver i anpartsselskaberne, kan de jf. SL § 89, stk. 2, forlange afholdelse af en ekstraordinær generalforsamling.

Der kan indkaldes ned til ejer med 2%. Selskabets centrale ledelsesorgan skal indkalde indenfor to uger, og i henhold til SL § 89, skal anmodningen ske skriftligt og med et specifikt emne. Det er ligeledes dirigenten som har beslutningskompetencen til at kunne suspenderes midletidigt jf. SL § 77, stk. 1, for eksempel ved tekniske fejl hvis det afholdes elektronisk (Hansen & Krenchel, 2019, s. 474).

2.2.6.2. Ledelse

Et kapitalselskab kan jf. SL § 111 anses som værende en selvstændig juridisk person, skal der som tidligere nævnt, udpeges en række fysiske personer. Her kan de vælge mellem tre ledelsesstrukturer, hvortil det kan opbygges med to ledelsesmodeller, der betegnes som monistisk (enstrenget) og dualistisk (tostrenget) opbygning af selskabets ledelse (Hansen & Krenchel, 2019, s. 548).

Ledelsen for et kapitalselskab, skal jf. SL § 112, stk. 1, være medlemmer som er myndige fysiske personer, der ikke er under værgemål. Hertil skal de også løbende jf. SL §§ 115, 116 og 118 vurdere selskabets økonomi og sikre det forsvarligt kan drives videre og opretholdes i en rimelig kapital balance (Hansen & Krenchel, 2019, s. 563). Det er ydermere det centrale ledelsesorgan der jf. SL § 9, stk. 2, har ansvaret vedrørende resitering hos Erhvervstyrelsen – herunder ledelsesmedlemmerne tilgang og afsked, samt sørge for være opdateret på nye regnskabsregler (Hansen & Krenchel, 2019, s. 562-571).

For et anpartsselskab er det ofte karakteriseret ved en mindre virksomhed med et begrænset antal kapitalejere. Her er en enkel ledelsesstruktur – hvortil ledelsen udelukkende skal bestå af en direktion. Hos et kapitalselskab er generalforsamlingen den øverste ledelse jf. SL § 76 ff.

Direktionens kompetence er fastlagt i SL §§ 117 og 118 – hvor det fremgår af § 117, stk. 2 at de skal varetage den overordnede og den strategiske ledelse, herunder den daglige ledelse hvis dette er selskabets eneste (Hansen & Krenchel, 2019, s. 590-592). Direktionen har selskabets formueforvaltning og sørge for bogføringen. De skal sikre et forsvarligt kapitalberedskab, og sørge for tilstrækkelig likviditet til nuværende og fremtidige udgifter, i forfaldende rækkefølge og løbende vurdere den økonomiske situation. Af SL § 117, stk. 1, 3 pkt. står der at direktionen med en tostrenget ledelsesstruktur, ikke må træffe afgørelser i sager for selskabet med usædvanlig eller stor betydning. Direktionen er den eneste ledelsesstruktur i et entregent ledelsesorgan, og kan derfor træffe beslutninger og handle på selskabets vegne (Hansen & Krenchel, 2019, s. 590-594).

2.2.7. Regnskabsmæssige krav og revision

Præcis som enkeltmandsvirksomheden skal anpartsselskabet følge bogføringsloven. I modsætning til enkeltmandsvirksomheden er anpartsselskabet regnskabspligtig jf. årsregnskabsloven bestemmelser i § 1, stk. 1 og skal aflægge årsregnskab som efter ÅRL § 2 og § 3, stk. 1.

Det fremgår af ÅRL § 7, at årsregnskabet og årsrapportens indhold afhænger af hvilken regnskabsklasse selskabet tilhører. Af bestemmelsen fremgår det hvilken type virksomheder der tilhører hvilken regnskabsklasse. Hvilken regnskabsklasse selskabet tilhører er bestemt ud fra forskellige størrelses grænser fremsat i ÅRL § 7, stk. 2. Størrelsesgrænser omfatter størrelsen af balancesummen, nettoomsætningen og gennemsnitsantallet af heltidsbeskæftigede.

Virksomhedstype	Regnskabs-klasse	Balancesum	Nettoomsætning	Antal gns. Heltidsbeskæftigede.
Små virksomheder	B	44 mio. kr.	89 mio. kr.	50
Mellemstore og store virksomheder	C	156 mio. kr.	313 mio. kr.	250
Store virksomheder	D	Virksomheder der ikke små eller mellemstore virksomheder		

Tabel 1: Regnskabsklasser. Kilde: Egen tilvirkning baseret på ÅRL § 7 stk. 1, nr. 2-3 og § 7, stk. 2, nr. 1-3.

Kravene til årsrapportens indhold stiger i takt med at regnskabsklassen ændrer sig fra B til D, hvor D har de mest omfattende krav. Kravene for årsrapportens indhold fremgår af årsregnskabslovens afsnit III for regnskabsklasse B, IV for regnskabsklasse C, og V for regnskabsklasse D.

For anpartsselskabet der er omfattet af regnskabsklasse B, skal årsrapporten mindst bestå af en ledespåtegning, balance, resultatopgørelse, noter og ledelsesberetning jf. ÅRL § 22, stk. 1. Krav til opstillingen af årsrapporten skal ske efter ÅRL § 23. Af ÅRL § 25 fremgår det at balancen skal indeholde virksomhedens aktiver og passiver for regnskabsåret. Ligeledes skal resultatopgørelsen bestå af virksomhedens indtægter og omkostninger i regnskabsåret jf. ÅRL § 28.

Kapitel 7 i årsregnskabsloven indeholder bestemmelser for hvordan anpartsselskabet skal indregne og måle posterne i årsrapporten. Her fremgår det at et aktiv skal indregnes i balancen, når det er sandsynligt, at virksomheden har en økonomisk fordel jf. ÅRL § 33. Ligeledes skal en forpligtelse indregnes i balancen til en pålidelig værdi, når det er sandsynligt, at virksomheden ikke længere vil have en økonomisk fordel jf. ÅRL § 33, stk. 3. Indregningen af indtægter i resultatopgørelsen, skal indregnes som de indtjenes jf. ÅRL § 49, stk. 1. Omkostninger skal ligeledes indregnes i resultatopgørelsen jf. ÅRL 49, stk. 1, nr. 2.

Indholdet i årsrapporten er således, et billede af anpartsselskabet indtjening og omkostninger i regnskabsperioden. For et anpartsselskab skal værdier og gæld for regnskabsperioden også indgå i årsrapporten.

Anpartsselskaber er jf. ÅRL § 138, stk. 1 forpligtet til at godkende og indsende en årsrapport til Erhvervsstyrelsen. Af nuværende bestemmelse, fremgår det at årsrapporten skal være modtaget hos Erhvervsstyrelsen senest fem måneder efter regnskabsåret afslutning jf. ÅRL § 138, stk. 1. Denne frist, er som følge af LOV nr. 695 af 24/05/2022 Lov om ændring af årsregnskabsloven, er ændret til seks måneder. Hvilket betyder, at kapitalejeren i fremtiden skal indlevere årsrapporten senest seks måneder efter regnskabsåret afslutning. I praksis betyder det, at et regnskab der slutter d. 31.12 skal senest have indleveret årsrapport d. 30.06 i det følgende år. Af ÅRL § 154 fremgår det at den indsendte årsrapport bliver offentliggjort straks ved modtagelsen i Erhvervsstyrelsen.

Skulle det ske at anpartsselskabet ikke overfristen i ÅRL § 138, stk. 1, kan det få store konsekvenser for virksomheden. Af ÅRL § 150 fremgår det, at Erhvervsstyrelsen fremsender et påkrav om indsendelse af årsrapporten. Anpartsselskabets øverste ledelse har efter otte hverdage, fra brevets datering, til at indsende årsrapporten jf. ÅRL § 150, stk. 2. Overskrides fristen på otte hverdage, vil Erhvervsstyrelsen sende et nyt påkrav, hvor ledelsen får yderligere fire uger fra brevet datering, til at indsende årsrapporten jf. ÅRL § 150, stk. 3. Det fremgår endvidere, at såfremt anpartsselskabet ikke efterlever påkravet og får indsendt årsrapporten inden de fire uger, kan Erhvervsstyrelsen anmode skifteretten om opløsning af anpartsselskabet. Konsekvensen vil heraf være at anpartsselskabet tvangsopløses jf. SL § 225, stk. 1, nr. 1. Hvert ledelsesmedlem i anpartsselskabet vil ligeledes modtage en afgift, som følge af at årsrapporten ikke er indsendt rettidigt jf. ÅRL § 151.

Det kan derfor få store konsekvenser for anpartsselskabet såfremt, ledelsen ikke formår at overholde fristen for indsendelse af årsrapporten. Det kan i sidste ende betyde at anpartsselskabet, bliver sendt til tvangsopløsning, hvilket i sidste ende betyder at anpartsselskabets eksistens ophører.

Revision

Alle virksomheder der er omfattet af regnskabsklasse B, C og D har som udgangspunkt pligt til, at lade årsregnskabet revidere jf. ÅRL § 135. Virksomheder i regnskabsklasse B, har dog muligheden for at fravælge revision, såfremt betingelserne i ÅRL § 135 er opfyldt. For at virksomheden kan fravælge revision må virksomheden i to på hinanden følgende år, på balancetidspunktet, ikke må overskride to af følgende 1) en balancesum på 4. mio. kr. 2) en nettoomsætning på 8. mio. kr. og 3) et gennemsnitlig antal heltidsbeskæftigede i løbet af regnskabsåret på mere end 12. I kapitalselskaber der er omfattet af revision eller har tilvalgt det, er det generalforsamlingen der står for valget jf. SL § 144, stk. 1.

2.3. Sammenligning af de erhvervsretlige forhold mellem virksomhedsformerne

Med betragtning i kapital 3.1 og 3.2 vedrørende de erhvervsretlige forhold mellem enkeltmandsvirksomheden og anpartsselskabet, vil forholdene blive sammenlignet. Sammenligningen skal hjælpe med at se virksomhedsformernes forskellige kunne.

2.3.1. Det erhvervsretlige grundlag

Det erhvervsretlige grundlag, eller lovgrundlaget, er en af de helt store forskelle mellem at drive enkeltmandsvirksomhed og anpartsselskab. Enkeltmandsvirksomheden er ikke reguleret i en særskilt lov, kun af enkelte bestemmelser i LEV samt BFL. Anpartsselskabet derimod er reguleret i en særskilt lov, som de skal efterleve.

2.3.2. Stiftelse

Hvor stiftelsen af en enkeltmandsvirksomhed er lige til og i princippet kun kræver to registreringer, er det markant anderledes at stifte et anpartsselskab. Begge virksomhedsformer skal lade sig registrere i CVR-registret, hvor der skal tages stilling til, om der skal drives momspligtig virksomhed. Ligeledes skal iværksætteren ved begge virksomhedsformer, registreres en NemKonto i NemKontoregistret. Dette gøres så de kan modtage betalinger fra de offentlige myndigheder. Her stopper lighederne. Iværksætteren skal udover at tage stilling til forhold såsom indhold i anpartsselskabets stiftelsesdokumentet og vedtægter, også sørge for at registrere anpartsselskabet hos erhvervsstyrelsen. Registreringen hos erhvervsstyrelsen er vigtig for anpartsselskabet, da det ellers ikke vil blive oprettet korrekt.

2.3.3. Kapitalkrav

Kapitalkravet har stor betydning i valget af virksomhedsform, da dette kan gøre virksomheden ikke kan oprettes. For iværksætteren er det den helt store barriere og kan have stor betydning for dem og begrænse deres muligheder. I enkeltmandsvirksomheden er der ikke noget kapitalkrav, hvilket sammen med den enkle registrering, giver iværksætteren en hurtig mulighed for at opstarte sin virksomhed.

Hvorimod anpartsselskabet kræver lidt mere forberedelse. Iværksætteren skal her have sparet 40.000 kr. op før, kapitalkravet ved stiftelsen kan imødekommes. Her anses kapitalkravet som værende en stopklods for iværksætterens lyst til at stifte et kapitalselskab. Omvendt vil der kunne argumenteres for, at kapitalkravet gør at iværksætteren har gjort sig flere overvejelser omkring det at stifte en virksomhed.

2.3.4. Hæftelse

I forlængelse af kapitalkravet er hæftelsesgraden et væsentligt forhold, som iværksætteren må tage med i betragtning i valg af virksomhedsform. Iværksætteren der driver virksomhedsformen

enkeltmandsvirksomhed, hæfter både personligt og solidarisk. Det betyder i alt sin enkelthed, at iværksætteren hæfter med både virksomhedens aktiver såvel som de personlige aktiver. I tilfælde af konkurs lignende, kan kreditoren inddrive sin gæld i den personlige økonomi. Eksempelvis hvis iværksætteren ejer sin bolig.

Anpartsselskabet har, i modsætning til enkeltmandsvirksomhed, en begrænset hæftelse. Det betyder at iværksætteren, i udgangspunktet, ikke hæfter for mere end den indskudte selskabskapital. Er der ikke indskudt, mere end minimumskrav, kan iværksætteren kun hæfte for de 40.000 kr. Banken eller kreditoren vil dog i praksis stille krav om personlig kaution, såfremt anpartsselskabet eksempelvis skal låne penge. På den måde, vil iværksættere i princippet kunne hæfte på samme niveau som i enkeltmandsvirksomheden.

2.3.5. Beslutningstagen og ledelse

En væsentlig forskel mellem enkeltmandsvirksomheden og anpartsselskabet findes omkring beslutningstagen og krav til ledelse. Enkeltmandsvirksomheden arbejder udelukkende med ét ejerniveau, hvor anpartsselskabet har to niveauer i form af generalforsamlingen som ejerniveau og direktionen som ledelsesniveau. Ved anpartsselskabet stiller selskabsloven krav om at virksomheden har anmeldt en ledelse. Det må antages, at iværksætteren der er ene kapitalejer, vælger en ledelsesstruktur med kun én direktør. Skulle der peges på en ulempe ved anpartsselskabets ledelsesstruktur, er formkravene til valg og anmeldelse af ledelsen. Ulempen er dog kun til stede ved stiftelsen og eventuel udskiftning i ledelsen. I enkeltmandsvirksomheden, som navnet antyder, er der kun én ejer og derved kun én beslutningstager.

2.3.6. Regnskabsmæssige krav og revision

Et af de punkter, hvor forskellen mellem enkeltmandsvirksomheden og anpartsselskabet er størst, er de regnskabsmæssige krav samt revision. Enkeltmandsvirksomheden er ikke underlagt årsregnskabsloven og de regler om udarbejdelsen af årsrapporten, hvorfor det i erhvervsretlig henseende ikke skal gøres noget i forbindelse med regnskabs afslutning. Det er kun i tilfælde hvor eksempelvis en bank, efterspørger et årsregnskab, at iværksætteren vil være nødsaget til at udarbejde et årsregnskab.

Anpartsselskabet er derimod omfattet af regler om udarbejdelse og indberetning af årsregnskab jf. årsregnskabslovens bestemmelser. Hvilket betyder, at der hvert år skal udarbejdes et årsregnskab, som der skal indberettes til Erhvervsstyrelsen. Undlader iværksætteren at overholde dette, kan det i yderste konsekvens koste anpartsselskabets eksistens (Hansen & Krenchel, 2019, s. 490-512).

Iværksætteren kan dog undlade at skulle bekymre sig om revision. Enkeltmandsvirksomheden er qua det manglende krav til årsregnskab, ikke underlagt revision. Udgangspunktet er derimod, at anpartsselskabet skal lade sit regnskab revidere. Iværksætteren, har dog muligheden for at fravælge revision, såfremt

betingelserne herfor er opfyldt. Hvilket det antages her, at iværksætteren vil opfylde ved stiftelsen af et anpartsselskab.

3. Skatteretlige regler

Ved valget af virksomhedsform er det nødvendigt at tage de skatteretlige regler og hensyn med i betragtningen. Nærværende afsnit vil derfor redegøre for de skatteretlige aspekter ved valget af virksomhedsformerne enkeltmandsvirksomhed og anpartsselskab. Redegørelsen af de skatteretlige aspekter for enkeltmandsvirksomheden vil både omhandle beskatning efter personskatteloven og virksomhedsordningen.

3.1. Enkeltmandsvirksomhed

Det er tidligere nævnt at en enkeltmandsvirksomhed ikke anses som en selvstændig juridisk enhed. I skatteretten anses en enkeltmandsvirksomhed ligeledes ikke som et selvstændigt skattesubjekt. Virksomhedsformen anses derimod som et transparent skattesubjekt, hvilket betyder at virksomheden bliver beskattet hos iværksætteren personligt. Af PSL § 1, skal en person der er skattepligtig til Danmark, skal opgøres sin skattepligtige indkomst efter de almindelige regler i skattelovgivningen. Indkomståret for en enkeltmandsvirksomhed er som udgangspunkt svarende til et kalenderår jf. KSL § 22.

3.1.1. Begrebet selvstændig erhvervsdrivende

Udgangspunktet for beskatning af en enkeltmandsvirksomhed er at personskatteloven gælder for alle skattepligtige personer til Danmark. Bliver personen derimod anset som være selvstændig erhvervsdrivende indenfor skatteretten, giver dette andre muligheder både for valg i forhold til beskatningsform, men også vedrørende muligheder for fradrag. Eksempelvis kan den selvstændige erhvervsdrivende vælge at lade sig beskatte efter virksomhedsordningen og kapitalafkastordningen jf. VSL §§ 1, stk. 1 og 22 a. Foruden muligheden for at vælge en anden beskatning, er der andre bestemmelser i skattelovgivningen, der giver den selvstændig erhvervsdrivende andre muligheder for fradrag end eksempelvis for lønmodtageren.

Det er derfor essentielt for forståelsen af beskatningen af enkeltmandsvirksomheden og i alt sin helhed, at begrebet selvstændig erhvervsdrivende bliver redegjort. Redegørelsen skal give en bedre forståelse af begrebet og hvordan det afgrænser sig fra lønmodtageren, hobbyvirksomheden og honorarmodtageren.

Herudover vil der redegøres for virksomhedsordningen som beskatningsform i afsnit 4.1.2.

Kapitalafkastordningen, som er den tredje beskatningsmulighed vil ikke blive redegjort. I korte træk indebærer ordningen, at der bliver beregnet et kapitalafkast af virksomhedens aktiver, eksklusive gæld.

Disse bliver så fratrasket den personlige indkomst og tillægges kapitalindkomsten. Kapitalafkastsatsen er for 2021 på 0% (C.C.5.3.1.2.4), hvorfor ordningen ikke er aktuel at gennemgå yderligere, da den ikke betragtes som et attraktivt valg af beskatningsform på nuværende tidspunkt.

3.1.1.1. Selvstændig erhvervsdrivende overfor lønmodtageren

Afgrænsningen mellem selvstændig erhvervsdrivende og lønmodtageren, er ikke defineret direkte i skattelovgivningen. Afgrænsningen fremgår derimod som kriterier beskrevet i Cirkulær nr. 129 af 4. juli 1994 til personskatteloven samt i den juridiske vejledning C.C.1 – Selvstændig erhvervsvirksomhed.

Af den juridiske vejledning C.C.1.2.1, er den selvstændige erhvervsdrivende karakteriseret ved, at den skattepligtige for egen regning og risiko, udøver virksomheden af økonomisk karakter, hvis formål er at opnå et økonomisk overskud. Når det skal vurderes om der er tale om selvstændig erhvervsvirksomhed, kan der lægges vægt på en række kriterier. Kriterier der eksempelvis kan omfatte at den skattepligtige selv tilrettelægger sit arbejde, udviser økonomisk uafhængighed overfor hvervgiver og at indkomsten afhænger af overskud. Andre kriterier vil være om den skattepligtige ejer det anvendte materiel, om den skattepligtige er momsregistreret og vederlag betales efter regning.

Lønmodtageren er derimod kendetegnet ved, at der modtages et vederlag for personligt arbejde i et tjenesteforhold. Herudover skal arbejdet være udført under anvisninger fra arbejdsgiveren og ligeledes være for dennes regning. Andre kendetegn der taler for et tjenesteforhold, vil være at vederlaget udbetales periodisk, at hvervgiveren afholder alle omkostninger samt at den skattepligtiges arbejdstid er bestemt af hvervgiver.

Skulle der opstå tvivl om hvorvidt den skattepligtige er selvstændig erhvervsdrivende eller lønmodtager, vil det bero på en samlet vurdering ud fra de ovennævnte kriterier. I TfS 1995.458.V blev en forsikringsassurandør anset for at være både selvstændigt erhvervsdrivende samt lønmodtager hos to forskellige forsikringsselskabet. Forsikringsassurandøren havde med det ene forsikringsselskab, en aftale, hvor der ikke var garanti for en grundløn, han kunne ikke få refunderet sine driftsomkostninger og tilrettelagde i overvejende omfang sin egen arbejdstid. Dette betød, at han blev anset som selvstændig erhvervsdrivende. Aftalen med det andet forsikringsselskab, var der derimod garanti for en minimumsløn forhandlet via en lønmodtagerorganisation. Driftsomkostninger blev ligeledes dækket af forsikringsselskabet samt assurandøren var underlagt forsikringsselskabet instruktionsbeføjelser. Hvilket betød, at han igennem sin aftale med det andet forsikringsselskab blev anset som værende lønmodtager.

Det er ikke unormalt, at en iværksætter i opstarten af en virksomhed beholder et alment lønmodtagerjob samtidig med de driver selvstændig virksomhed. På den måde vil iværksættere være garanteret løn, i en

periode hvor det kan forekomme umuligt at udbetale løn, herunder særligt i opstartsfasen af virksomheden. I et sådant tilfælde, vil iværksætteren blive anset som værende både lønmodtager og selvstændigt erhvervsdrivende.

3.1.1.2. Selvstændig erhvervsdrivende overfor hobbyvirksomhed

Det er ikke nok blot at afgrænse begrebet selvstændig erhvervsdrivende overført lønmodtageren. Begrebet skal ligeledes afgrænses overfor hobbyvirksomheden. Hvilket er en afgrænsning mellem den erhvervsmæssige virksomhed og den ikke erhvervsmæssige virksomhed.

Hobbyvirksomheden kan i et skattemæssigt perspektiv tolkes, som en virksomhed der primært har private formål. Hvilket betyder, at det er en virksomhed hvor indtægtserhvervelse ikke er det primære formål med virksomheden. Eksempelvis hestevæddeløb (D.A.3.1.4.2.2). Det er her, at hobbyvirksomheden adskiller sig fra den selvstændige erhvervsdrivende (C.C.1.3.1). Alle indtægter for hobbyvirksomheden er i udgangspunktet skattepligtige efter SSL § 4, hvorimod fradragsretten vedrørende omkostninger er kildebegrænset. Hvilket betyder at der kun er fradrag for de omkostninger der er direkte forbundet med indkomsterhvervelsen (C.C.1.1.2). Ejeren med en hobbyvirksomhed har ikke mulighed for at underskudsføre eller modregne underskud i anden indkomst for året. Et eventuelt underskud anses i et skatteretligt perspektiv som værende et privatforbrug (C.C.1.1.2). I muligheden for fremførelse af underskud eller modregne i anden indkomst for året, er der hvor hobbyvirksomheden adskiller sig væsentligt fra den selvstændigt erhvervsdrivende.

Ved afgrænsningen mellem erhvervsmæssig virksomhed og ikke-erhvervsmæssig virksomhed, ses der ud fra forskellige kriterier og der henstår til en samlet vurdering. To af de mest væsentlige kriterier ved afgrænsningen er rentabilitetskriteriet og intensitetskravet.

Rentabilitetskriteriet stiller krav om overskud i den primære drift, der kan bygges en rimelig forrentning af den investerede kapital samt en rimelig driftsherreløn, såfremt der ydes en arbejdskraft i virksomheden. Her er det værd at bemærke, at en opfyldelse af rentabilitetskriteriet, ikke udelukker, at virksomheden betragtes som erhvervsmæssig, på trods af den giver underskud i en periode. Såfremt udsigten til at virksomheden kan blive rentabel over en længere periode, vil dette kunne være tilstrækkelig, for at virksomheden bliver betragtet som erhvervsmæssig. Det er ligeledes nævnt, at det ikke kun gælder for nyopstartede virksomheder (C.C.1.3.1).

Det andet krav er intensitetskravet. Kravet betyder, at virksomheden skal have en vis intensitet før den kan betragtes som erhvervsmæssig. Hvilket betyder at virksomheden skal have en vis omsætning (C.A.1.3.1). Rentabilitets- og intensitetskriteriet blev inddraget i vurderingen SKM2019.186.ØLR, hvor det ikke blev

anset at den skattepligtige drev en erhvervmæssig virksomhed. SKM2019.186.ØLR omhandler hvorvidt tre skatteydere var berettigede til have andel i underskuddet af en social medie-virksomhed. Landsretten fandt ikke at intensitetskravet var opfyldt, på trods af at virksomheden havde generet aktivitet og ydet en arbejdsmæssig indsats. Virksomheden havde over en femårig periode en beskeden omsætning, i forhold til den investerede kapital og arbejdsmæssige tidsforbrug. Det var ligeledes heller ikke dokumenteret, at virksomheden i en overskuelig fremtid, ville generere fortjeneste. På den baggrund fandt landsretten at intensitetskravet og rentabilitetskravet ikke var opfyldt.

3.1.1.3. Den selvstændigt erhvervsdrivende overfor honorarmodtagere

Til sidst vil redegørelsen behandle begrebet overfor honorarmodtageren. Ifølge C.A.3.1.2 er kendetegnet ved et honorar, at det anses som værende et vederlag for personligt arbejde, udført udenfor tjenesteforhold og som ligeledes ikke stammer fra selvstændig erhvervsvirksomhed jf. AMBL § 2, stk. 1, nr. 1. Eksempelvis en freelance journalist der skriver en enkelt artikel for en avis.

En honorarmodtager bliver i skattemæssig forstand, derfor heller ikke betragtet som en selvstændig erhvervsdrivende, men falder ind under de samme regler som en hobbyvirksomhed. Honorarmodtageren adskiller sig dog fra hobbyvirksomheden, ved arbejdsmarkedsbidrag.

Ved afgrænsningen om hvorvidt den skattepligtige er selvstændig erhvervsdrivende, lønmodtager, driver hobbyvirksomhed eller betragtes som honorarmodtager, skal det altid ske ud fra en samlet vurdering. Vurderingen skal indeholde en gennemgang af de tidligere nævnte kriterier, den skattepligtiges faglige forudsætninger, intensitet, den økonomiske risiko samt om det er rentabelt.

3.1.2. Beskatning efter personskatteloven - PSL

Beskatningen af ejeren fremgår af personskatteloven, hvor det af § 1 fremgår af loven, der omfatter personer som er skattepligtige til Danmark og at deres skattepligtige indkomst skal opgøres efter ovenstående lov. Opgørelsen af den skattepligtige indkomst sker ved at opdele indkomsten i henholdsvis personlig indkomst, kapitalindkomst, aktieindkomst og CFC-indkomst jf. PSL § 2.

Den skattepligtige indkomst opgøres som vist i nedenstående tabel 2:

	Personlig indkomst
+/-	Kapitalindkomst
-	Ligningsmæssige fradrag
=	Skattepligtig indkomst

Tabel 2: Opgørelsen af den skattepligtige indkomst. Kilde: Egen tilvirkning

For at forstå den samlede beskatning efter PSL, vil begreberne personlig indkomst, kapitalindkomst og ligningsmæssige fradrag blive uddybet i følgende afsnit.

3.1.2.1. Personlig indkomst

Første del af den skattepligtige indkomst omhandler den personlige indkomst. Af PSL § 3, stk. 1 fremgår det at den medregner alle indkomster undtagen kapitalindkomst. Hvilket betyder, at den personlige indkomst afgrænses negativt og indbefatter i overvejende grad alle typer indkomster, der vedrører personen. Eksempelvis omfatter begrebet, både indkomst ved erhvervet og erhvervsmæssig virksomhed samt indkomst erhvervet i et tjenesteforhold som værende lønmodtager.

Hvor indtægtssiden af den personlige indkomst bliver afgrænset negativt, afgrænses de omkostninger der kan fradrages ved opgørelsen af den personlige indkomst positivt. Det fremgår af PSL § 3, stk. 2, hvor der i bestemmelsen er angivet en liste med omkostninger der kan fradrages i den personlige indkomst.

Af listen fremgår omkostninger, som der er anvendt i erhvervelsen, sikringen og vedligeholdelsen af indkomst i selvstændig virksomhed jf. PSL § 3, stk. 2, nr. 1. Med andre ord hvad der antages at være almindelige driftsomkostninger i forbindelse med driften af en virksomhed herunder eksempelvis vareindkøb. Af PSL § 3, stk. 2, nr. 2 henvises der til omkostninger omfattet af ligningsloven LL §§ 8, stk. 1, 8 B, 8 K, 8 L, 8 N, 14, stk. 1, 14 F og 30 A samt overført indkomst efter PSL § 25 A, stk. 3-5. Bestemmelserne omfatter omkostninger vedrørende reklame, rejser og omkostninger til udvikling med videre.

Omkostninger der vedrører bidrag og præmier til pensionsordninger med videre kan fradrages efter PSL § 3, stk. 2, nr. 2. Fradraget gælder for både den selvstændig erhvervsdrivende samt lønmodtageren. Der kan ligeledes opnå fradrag for nedskrivning af varelageret efter varelagerlovens § 1, stk. 4 jf. PSL § 3, stk. 2, nr. 5.

Omkostninger omfattende sociale ydelser såsom Arbejdsmarkeds bidrag, samt obligatoriske udenlandske sociale ydelser i samme omfang nævnt i LL § 8 M, høre under fradrag i den personlige indkomst jf. PSL § 3, stk. 2, nr. 6. I enkeltmandsvirksomheden efter PSL bliver AM-bidraget beregnet ud fra virksomhedens nettoindkomst jf. AML § 4, stk.1.

Det fremgår af PSL § 3, stk. 2, nr. 8 at den selvstændige erhvervsdrivende kan opnå fradrag for omkostninger der er omfattet af LL § 9 B. Bestemmelsen i LL vedrører erhvervsmæssig kørsel i egen bil. I den nystartede virksomhed, gør ejeren sig måske nogle overvejelser vedrørende eventuelt køb af firmabil. I dette tilfælde, skal iværksætteren tage den skattefrie kørselsgodtgørelse med i betragtning.

Kørselsgodtgørelsen beregnes ud fra antal kørte kilometer ganget med den skattefrie sats. Satsen fastsættes af Skattestyrelsen og reguleres årligt. Ansatte har ligeledes mulighed for at få godtgørelse (C.A.4.3.3.3.2). Udbetales der godtgørelse til en sats, der er højere end den af skatteministeriet fastsatte sats, vil hele beløbet derimod blive set som en personlig indkomst og skal derved indberettes som indkomst (C.A.4.3.3.3.2).

Før der kan udbetales kørselsgodtgørelse, er der nogle krav som skal overholdes. Disse krav fremgår af BEK nr. 2106 af 23/11/2021. Heri fremgår det, at der skal udarbejdes dokumentation for kørselsgodtgørelsen i form af en kørebog jf. § 6. Det betyder, at iværksætteren kan få udbetalt et beløb, skattefrit, mod at vedkommende stiller sin bil til rådighed for virksomheden. Eksempelvis en konsulent der kører rundt til kunder, vil i dette tilfælde kunne benytte sin egen bil.

Afskrivninger, tab og fradrag efter afskrivningsloven og statsskatteloven er ligeledes omfattet jf. PSL § 3, stk. 2, nr. 10. Omkostninger der ikke falder ind under nævnte udgiftstyper i PSL § 3, stk. 1 vil i så fald være at betragte som kapitalindkomst eller et ligningsmæssigt fradrag eller LL.

3.1.2.2. Kapitalindkomst

Den anden del af den skattepligtige indkomst er kapitalindkomsten. Kapitalindkomst afgrænses modsat, den personlige indkomst, positivt. Hvilket fremgår af PSL § 4 hvor bestemmelsen oplyser hvilke typer indtægter og omkostninger, hvis samlede nettobeløb indgår i kapitalindkomsten.

Den selvstændigt erhvervsdrivende skal efter PSL § 4, stk. 1, nr. 1 medregne renteindtægter og rentekomkostninger i kapitalindkomsten. Kursgevinster der er skattepligtige og kurstab der er fradragsberettigede efter kursgevinstloven skal ligeledes medregnes jf. PSL § 4, stk. 1, nr. 2. Udlodninger fra selskaber, der ikke betegnes som aktieindkomst jf. PSL § 4, stk. 1, nr. 3. Rentekorrektionen efter VSL § 11, stk. 3 skal medregnes i kapitalindkomsten jf. PSL § 4, stk. 1, nr. 8.

Kapitalindkomsten kan i vid udstrækning betragtes som indtægter og omkostninger der stammer fra iværksætterens formue. Oplistningen i PSL § 4, er af udtømmende karakter, hvilket betyder at de indtægter der ikke er omfattet af bestemmelsen, i så fald vil være omfattet af reglerne for den personlige indkomst (Bolander, Madsen, Laursen, & Langhave, 2021, s. 191). Fradragsberettigede omkostninger der er anvendt til at erhverve, sikre og vedligeholde kapitalindkomst skal jf. PSL § 4, stk. 2, høre indenunder kapitalindkomsten og skal derfor fradrages i opgørelsen.

3.1.2.3. Ligningsmæssige fradrag

Ligningsmæssige fradrag omhandler de omkostninger, der ikke omfattes af den personlige indkomst jf. PSL § 3 eller kapitalindkomsten jf. PSL 4., der skal her fratrækkes i den skattepligtige indkomst. Fradragene er kendetegnet ved at de er knyttet til den selvstændige erhvervsdrivende som person og ikke til virksomheden (Hansen, et al., 2019, s. 176).

3.1.2.4. Skatteberegningen

Når indholdet i de forskellige indtægtskategorier er fastlagt, kan den egentlige skatteberegning således udføres. Beregningen sker i en kombination mellem de forskellige indkomstskatter og indkomstkategorier. Indkomstkategorierne indgår herefter på forskelligvis i skatteberegningen. Det kan være alene eller i en kombination ved opgørelsen af beregningsgrundlagene.

Det fremgår af PSL § 5, at indkomstskatten opgøres af summen fra bundskat jf. PSL § 6, topskat jf. PSL § 7, udligningsskat jf. PSL § 7 a, sundhedsbidrag jf. PSL § 8, skat af aktieindkomst jf. PSL 8 a, skat af CFC-indkomst jf. PSL § 8 b og kommunal indkomstskat jf. PSL § 8 c.

Af PSL § 6, fremgår det at bundskatten beregnes af den personlige indkomst tillagt en eventuel positiv kapitalindkomst. Der kan ikke opnås nedslag i bundskatten som følge af negativ kapitalindkomst eller ligningsmæssige fradrag (Hansen, et al., 2019, s. 178). Bundskatten har i 2022 en skattesats på 12,09% (Skattestyrelsen, 2022).

Beregning af topskatten fremgår af PSL § 7. Her fremgår det, at den beregnes af den personlige indkomst med tillæg af positiv kapitalindkomst. I praksis er der to elementer i topskatten, topskat af personlig indkomst og topskat af positiv kapitalindkomst. Hvor topskatten af den positive kapitalindkomst, først bliver aktuel hvis denne overstiger 40.000 kr. (Hansen, et al., 2019, s. 179). Topskatten beregnes med 15% af indkomstgrundlaget jf. PSL § 7 når det samlede beløb overstiger bundfradraget på 552.500 kr. (Skattestyrelsen, 2022).

Skatten af aktieindkomst fremgår af PSL 8 a. Heri fremgår det at beskatningen af aktieindkomst er progressiv, hvilket betyder skattesatsen ændrer sig alt efter hvor højt et beløb aktieindkomsten har. For 2022 er skattesatsen 27% op til progressionsgrænsen på 57.200 kr., restbeløbet herover vil herefter beskattes med 42% (Skattestyrelsen, 2022).

Udligningsskatten og sundhedsbidraget har ikke længere betydning for indkomstskatten, da de i praksis er afskaffet i henholdsvis 2018 og 2019, hvor skattesatsen blev sat til 0% jf. PSL § 7 a, stk. 5 og § 8, stk. 2.

Type indkomstskat	Beregningsgrundlag	Skattesats 2022
Bundskat	Personlig indkomst tillagt den positiv nettokapitalindkomst	12,09% (Skatteministeriet, 2021)
Topskat	Personlig indkomst tillagt positiv nettokapitalindkomst over 47.400 kr. Bundfradrag: 552.500 kr. (Skattestyrelsen, 2022)	15% (Skatteministeriet, 2021)
Skat af aktieindkomst	Aktieavancer og aktieudbytter	Op til 55.300: 27% Over 55.300: 42%
Kommuneskat og kirkeskat - Aalborg	Den skattepligtige indkomst Bundfradrag over 18 år: 46.600 kr. (Skatteministeriet, 2022) Bundfradrag under 18 år: 37.300 kr. (Skatteministeriet, 2022)	Kommuneskat: 25,40% (Skatteministeriet, 2022) Kirkeskat: 0,98% (Skatteministeriet, 2022)

Tabel 3: Beregningsgrundlag og skattesatser 2022 - Egen tilvirkning

3.1.2.5. Behandling af underskud

Særligt i den første tid af virksomhedens levetid, kan der være chance for et skattemæssigt underskud. Et skattemæssigt underskud er betegnet ved, at der i regnskabsperioden har været flere fradragsberettiget omkostninger end indtægter. Den selvstændigt erhvervsdrivende vil i dette tilfælde kunne benytte underskuddet til modregning af anden indkomst jf. PSL § 13. Det gælder for indkomst hos den selvstændige erhvervsdrivende selv og eventuelt dennes ægtefælle.

Ved underskud i enkeltmandsvirksomheden efter PSL, skal der sondres mellem underskud i den skattepligtige indkomst og underskud i den personlige indkomst.

3.1.2.5.1. Underskud i skattepligtig indkomst

Underskud i den skattepligtige kan forekomme som følge af en negativ personlig indkomst samt en negativ kapitalindkomst. Underskuddet i en skattepligtig indkomst, opnår en skatteværdi som følge af at underskuddet er nettoresultat af den samlede indkomst for indkomståret (Hansen, et al., 2019, s. 181). Af PSL § 13, stk. 1 fremgår det at modregningen af underskud i den skattepligtige indkomst skal modregnes i en bestemt rækkefølge. Af bestemmelsen fremgår det at først skal underskuddet modregnes i bundskatten jf. PSL § 6. Herefter skal underskuddet modregnes topskatten jf. PSL § 7 for til sidst i aktieindkomsten jf. PSL § 8a, stk. 2. Der kan kun ske modregning i aktieindkomsten, for den andel der er overstiger bundgrænsen og således er beskattet med 42%.

Er den selvstændigt erhvervsdrivende gift, vil restunderskuddet automatisk blive modregnes i ægtefælles indkomst for det pågældende indkomstår (Hansen, et al., 2019, s. 182).

Skulle det være tilfældet at underskuddet ikke kunne rummes i førømtalte skatter eller i ægtefælles indkomst, vil det resterende underskud blive fremført til modregning i efterfølgende års indkomst jf. PLS § 13, stk. 1.

3.1.2.5.2. Underskud i personlig indkomst

Er der underskud i den personlige indkomst, skal dette som udgangspunkt modregnes i positiv kapitalindkomst jf. PSL § 13, stk. 3 og stk. 4. Er den skattepligtige gift og kan underskuddet ikke rummes i den positive kapitalindkomst, skal underskuddet modregnes i ægtefællens positive kapitalindkomst. Såfremt underskuddet ikke kunne rummes indenfor ovenstående, kan det fremføres det til modregning i følgende indkomstår.

3.1.3. Beskatning efter virksomhedsordningen - VSO

Virksomhedsordningen (VSO) er et alternativ til almindelig beskatning efter PSL. VSO giver iværksætteren mulighed for at blive beskattet efter kapitalselskabslignende forhold. Valget af beskatningsform træffes ved indsendelse af oplysningsskemaet til Skattestyrelsen for det pågældende indkomstår, dette skal gøres hvert år. Bliver der ikke aktivt taget et valg om beskatningsform vil det ske efter PSL.

Det betyder at ejeren ikke er tilmeldt ordningen, indtil det bliver besluttet at træde ud igen. Bliver VSO derimod ikke valgt i oplysningsskemaet, vil ejeren overgå til almindelig beskatning af PSL. Udtrædelsen af VSO vil blive behandlet i et senere afsnit. Vælger ejeren beskatning efter VSO, skal ordningen benyttes for hele skatteåret jf. VSL § 2, stk. 2.

For at indtræde i VSO er der en række kriterier der skal være opfyldt, hvis ikke kriterierne er opfyldt vil ejeren blive beskattet efter de tidligere nævnte regler i PSL. Ejeren skal, som ved PSL, være fuldt skattepligtig til Danmark jf. KSL § 1 eller begrænset skattepligtig, som følge af at virksomheden er beliggende i Danmark jf. KSL § 2, stk. 1, nr. 4 og 5. Udover kriteriet angående skattepligten, er der yderligere regnskabsmæssige krav ved valg af VSO.

Bogføringen skal som ved PSL følge bogføringslovens bestemmelser. Regnskabet skal derimod, ved valg af VSO, tilrettelægges således, at der sker en regnskabsmæssig opdeling af virksomhedens økonomi og privatøkonomien jf. VSL § 2. Af VSL § 2, stk. 4 præciseres det yderligere ved, at beløb der overføres mellem virksomhedens økonomi og den private økonomi, bogføres på en særskilt postering for posteringerne. Det er yderligere præciseret i mindstekravsbekendtgørelsen for mindre virksomheder kapital 7. Her fremgår det af § 19, stk. 2, at det omhandler registreringer vedrørende indskud og hævnings samt bevægelser på mellemregningskontoen.

3.1.3.1. Indtræden i VSO

Ved indtræden i VSO, skal der opgøres en indskudskonto jf. VSL § 3, stk. 2. Indskudskontoen kan anses som en opgørelse af den nettoværdi af beskattede værdier som iværksætteren indskyder i virksomheden. For en eksisterende virksomhed vil det være egenkapitalen i virksomheden, hvorimod for en nystiftet virksomhed, er der tale om de private midler der indskydes i virksomheden, herunder i form af forskellige aktiver (Hansen, et al., 2019, s. 196). Ved indtræden i VSO skal der jf. VSL § 8, opgøres et kapitalafkastgrundlag. Afkastgrundlaget beregnes ved indkomstårets start. Ved start af ny virksomhed, opgøres grundlaget på tidspunktet for virksomhedens opstart.

3.1.3.2. Indskudskontoen

Indskudskontoen skal opgøres med værdien af indskudte aktiver med fradrag af gæld jf. VSL § 3, stk. 3. Aktiver der udelukkende erhvervsmæssigt anvendte aktiver, kan som udgangspunkt indskydes i virksomheden, uanset form (Bolander, Madsen, Laursen, & Langhave, 2021, s. 243). Det betyder derfor, at private midler såsom ejendom ikke kan indgå i VSO'et. Herudover kan aktiver der anvendes både privat og erhvervsmæssigt indgå i VSO jf. VSL § 1, stk. 3. Det vil eksempelvis være en mobiltelefon eller en computer. Vælger iværksætteren at denne type aktiver skal indgå i VSO'et, skal iværksætteren lade sig beskattes efter LL § 16. Af VSL § 1, stk. 2 fremgår en række aktiver, der som udgangspunkt ikke kan indgå i VSO. Disse aktiver omfatter aktier omfattet af aktieavancebeskatningsloven, uforrentede obligationer og præmieobligationer. Aktier og investeringsbeviser udstedt af et investeringsselskab omfattet af ABL § 19 kan indgå i VSO'et (Bolander, Madsen, Laursen, & Langhave, 2021, s. 246).

Gældsposter der kan indgå i VSO'et er som udgangspunkt den erhvervsmæssige gæld, såsom leverandørkreditter, forudbetalinger fra kunder mv. Det er dog i vid udstrækning accepteret, at personlig gæld bliver inddraget i VSO'et. Inddragelsen af den personlige gæld, kan dog have en negativ betydning for indskudskontoen (Hansen, et al., 2019, s. 200-201). Gældsposter der ikke indgår som en del af indskudskontoen er mellemregningskontoen mellem iværksætteren og virksomheden samt hensættelser til senere hævning (Hansen, et al., 2019, s. 201).

Opgørelse af indskudskonto

Ved opgørelsen af indskudskontoen skal iværksætteren forholde sig til værdiansættelse af de aktiver og gældsposter der skal indgå i VSO, fastlagt efter VSL § 3, stk. 4. For den nystiftede virksomhed indtræder i VSO, skal værdiansættes aktiverne ud fra den kontante anskaffelsessum på tidspunktet for opstart (Hansen, et al., 2019, s. 202).

Af tabel 4 og tabel 5 er det oplistet, hvordan aktiver og passiver skal værdiansættelsen jf. den juridiske vejledning C.C.5.2.5.3.

Aktiver	Værdiansættelse
Fast ejendom	Kontant anskaffelsessum eller den fastsatte ejendomsværdi ved indkomstårets begyndelse. Ejendomsværdien skal reduceres med byrder, der ikke er taget hensyn til ved vurderingen. Eventuel anskaffelsessum for ombygning, forbedringer mv., der ikke er medregnet i vurderingen, skal lægges til. Hvis der ikke er ansat en ejendomsværdi, skal ejendommen indgå til handelsværdien pr. seneste ► 1. januar ◀ forud for indkomstårets begyndelse med tillæg af eventuel ikke medregnet anskaffelsessum for ombygninger, forbedringer mv.
Driftsmidler og skibe	Afskrivningsberettiget saldobærdi. Negativ saldo fragår ikke ved opgørelsen af indskudskontoen.
Blandet benyttede biler	Afskrivningsberettiget saldobærdi
Blandet benyttet telefon eller computer med tilbehør	Afskrivningsberettiget saldobærdi
Driftsmidler, der hidtil er anvendt privat	Handelsværdi
Varelagre	Værdien opgjort efter <u>VLL § 1</u> , stk. 1-3
Besætninger	Normalhandelsværdi eller handelsværdi, dog ikke mindre end normalhandelsværdien efter eventuel nedskrivning
Goodwill	Den kontantomregnede anskaffelsessum reduceret med afskrivninger
Løbende ydelser som led i gensidigt bebyrdende aftale	Den kapitaliserede værdi af ydelserne
Øvrige aktiver	Anskaffelsessum med fradrag af skattemæssige afskrivninger. Hvis anskaffelsessummen er omregnet til kontantværdi, skal denne værdi bruges.
Finansielle aktiver, der ikke er omfattet af VSL § 1, stk. 2	Som udgangspunkt kursværdien

Tabel 4: Værdiansættelsen ved opgørelsen af indskudskontoen - Aktiver Kilde: C.C.5.2.5.3

Passiver	Værdiansættelse
Gæld	Kursværdien
Løbende ydelser som led i gensidigt bebyrdende aftale.	Den kapitaliserede værdi af ydelserne
Konjunkturudligningskontoen	Indestående på konjunkturudligningskontoen i tilknytning til kapitalafkastordningen. Se <u>VSL § 22 b</u> , stk. 8

Tabel 5: Værdiansættelsen ved opgørelsen af indskudskontoen - Passiver Kilde: C.C.5.2.5.3

Ved opgørelsen af indskudskontoen, er det udgangspunktet at denne bliver opgjort med et positivt beløb. Skulle opgørelsen resultere i et negativt beløb, skal det afklares hvorvidt det alene er gæld der vedrører den erhvervsmæssige virksomhed. Såfremt det er tilfældet, vil indskudskontoen blive sat til 0 kr. jf. VSL § 3, stk. 5. Muligheden for at, nulstille indskudskontoen vil kun være muligt ved indtrædelsen i VSO'et (Bolander, Madsen, Laursen, & Langhave, 2021, s. 248).

Såfremt det den negative indskudskonto ikke er som følge af erhvervsmæssig gæld, vil indskudskontoen være negativ fra starten af VSO. Den negative indskudskonto, er et udtryk for, den selvstændigt erhvervsdrivende har overført privat gæld til VSO'et (Bolander, Madsen, Laursen, & Langhave, 2021, s. 247). Det har skattemæssige konsekvenser for den selvstændigt erhvervsdrivende at indskudskontoen er negativ i form af en rentekorrektion. Rentekorrektion vil blive gennemgået i nedenstående afsnit.

Af VSL § 3, stk. 6 fremgår det at indskudskontoen skal reguleres hvert år ved indkomstårets udløb. Her bliver årets indskud indregnet, men overføres af skattepligtige værdier, der ikke betragtes som overskud, bliver modregnet.

3.1.3.3. Rentekorrektion

En rentekorrektion jf. VSL § 11 har til formål, sammen med kapitalafkastberegningen, at neutralisere de skattemæssige fordele, som den selvstændigt erhvervsdrivende, der forekommer ved at indskyde privat gæld i VSO. Rentekorrektionen skal modvirke, at den selvstændigt erhvervsdrivende opnår rentefradrag i virksomheden, vedrørende renter angående den private økonomi. I praksis betyder det, at der jf. VSL § 11, stk. 1 og VSL § 11 a, beregnes en rentekorrektion. Herefter tillægges rentekorrektionen den personlige indkomst og fratrækkes kapitalindkomsten jf. VSL §§ 11, stk. 3 og 11 a, stk. 3. Heraf VSL § 9 a, fremgår det at rentekorrektionen fastsættes en gang årligt og tillægges 3 procentpoint (Bolander, Madsen, Laursen, & Langhave, 2021, s. 261)

Rentekorrektionen skal beregnes i to tilfælde. Første tilfælde er hvor indskudskontoen er negativ jf. VSL § 11, stk. 1. Det andet tilfælde er hvor den selvstændigt erhvervsdrivende, har hævet fra indskudskontoen jf. VSL § 5, stk. 1, nr. 5 og indskudt værdier jf. VSL § 3, stk. 1. og derved kan opnå en rentefordel på bekostning af virksomhedens økonomi.

3.1.3.4. Kapitalafkastgrundlag

Ved indtræden i VSO skal der jf. VSL § 8, opgøres et kapitalafkastgrundlag. Afkastgrundlaget beregnes ved indkomstårets start. Ved start af ny virksomhed, opgøres grundlaget på tidspunktet for virksomhedens opstart. Kapitalafkastgrundlaget er udtryk for den værdi den selvstændigt erhvervsdrivende har indskudt i virksomheden. Det fremgår af VSL § 8, stk. 1 at der ved opgørelse af kapitalafkastgrundlaget fratrækkes mellemregningskontoen jf. VSL § 4 a og hensættelser til senere hævnning jf. VSL §§ 4 og 10.

3.1.4. Beskatning i VSO

Inden beskatningen efter VSO kan beregnes, er det nærliggende at gennemgå hvordan indkomstopgørelsen bliver opgjort. Den skattepligtige indkomst i VSO, opgøres som udgangspunktet først efter VSL § 6, stk. 1. og følger skattelovens almindelige regler. Indkomstopgørelsen indeholder derfor alle indtægter og omkostninger, herunder renter der vedrører aktiver eller passiver der er indskudt i VSO'en. Det afgørende for, om en indtægt eller omkostning medtages i indkomstopgørelsen, har relevans for virksomheden (Bolander, Madsen, Laursen, & Langhave, 2021, s. 254).

Den opgjorte indkomst, skal herefter beskattes efter de regler der gælder for anvendelse af VSO. Beskatningen i en VSO afhænger af hvilken indkomsttype der er tale om, som det også er tilfældet ved beskatning efter PSL. I VSO skal beskatningen opdeles i hvad der vedrører kapitalafkast jf. VSL § 7, et overført overskud jf. VSL § 10, stk. 1 og et opsparet overskud jf. VSL § 10, stk. 2.

3.1.4.1. Kapitalafkast

Kapitalafkastet er en af de hensyn der ligger til grund for VSO, da det giver den selvstændige erhvervsdrivende muligheden for kun at blive beskattet af sin investerede kapital. Kapitalafkastet bliver som udgangspunkt beskattet som kapitalindkomst. Den selvstændige erhvervsdrivende kan dog vælge at få kapitalafkastet helt eller delvist opsparet i virksomheden, eller medtage det i sin egen personlige indkomst jf. VSL § 23 a og PSL § 4, stk. 1, nr. Kapitalafkastet bliver beregnet, som afkastgrundlaget ganget afkastsatsen jf. VSL § 7. Beregningen af afkastgrundlaget er tidligere beskrevet i afsnit 4.1.3.3. Afkastsatsen opgøres en gang årligt jf. VSL § 9.

3.1.4.2. Opsparede overskud

Der hvor enkeltmandsvirksomheden efter VSO adskiller sig fra PSL, er ved den selvstændige erhvervsdrivendes mulighed for at kunne opspare et eventuelt overskud. Hvilket betyder, at den selvstændige erhvervsdrivende har mulighed for at udjævne beskatningen mellem gode og dårlige år. Opsparingen af overskud er til stede når overskuddet i virksomheden overstiger årets hævninger samt at indskudskontoen har en positiv saldo. (Bolander, Madsen, Laursen, & Langhave, 2021, s. 258).

Af VSL § 10, stk. 2 fremgår det at det opsparede overskud beskattes som virksomhedsskat efter SL § 17, stk. 1. Det betyder, at den selvstændige erhvervsdrivende kun skal betale 22% i skat af det opsparede overskud. Den lave beskatning skal anses som en aconto skat (Bolander, Madsen, Laursen, & Langhave, 2021, s. 258).

Beskatning af tidligere opsparede overskud

Aconto beskatningen kommer til udtryk når den selvstændige erhvervsdrivende overfører beløb fra det opsparede overskud. En overførsel fra opsparet overskud, vil medføre at det i den selvstændige erhvervsdrivendes personlige indkomst tillægges den hertil svarende virksomhedsskat jf. VSL § 10, stk. 3. Det betyder at der i skatteberegningen i den personlige indkomst, bliver den tidligere betalte virksomhedsskat godtgjort.

3.1.4.3. Behandling af underskud

Ved beskatning efter personskatteloven har ejeren mulighed, som følge af et underskud, for at modregne et underskud i anden indkomst eller fremføre det som modregning i et fremtidigt overskud. På samme vis er der ved VSO, mulighed for at modregne et resultatmæssigt underskud. Af VSL § 13 fremgår det, at underskuddet skal modregnes i en bestemt rækkefølge.

Rækkefølgen er som følgende:

1. Opsparet overskud med tillæg af virksomhedsskat
2. Positiv nettokapitalindkomst
3. Anden personlig indkomst uden for virksomhedsordningen
4. I senere indkomstår efter reglerne i PSL § 13.

Af nr. 1 fremgår det at indkomstårets underskud, først og fremmest skal modregnes opsparet overskud fra tidligere indkomstår. Modregningen sker ved at opsparet overskud med tillæg af virksomhedsskat, modregnes i opgørelsen svarende til underskuddet. Modregningen sker inden for ordningen, hvorfor der ikke skal ske hævning som følge af modregningen af underskuddet.

I tilfælde af der ikke er tilstrækkeligt overskud i virksomheden, til at kunne rumme underskuddet, skal underskuddet modregnes i positiv nettokapitalindkomst. Er ejeren gift ved indkomståret udløb, vil det overskydende underskud blive modregnet i den fælles positive kapitalindkomst for ægtefællerne jf. VSL § 13, stk. 2.

Skulle det stadig være sådan, at underskuddet ikke kunne rummes i det opsparede overskud samt den positive kapitalindkomst, vil ejeren kunne modregne det overskydende underskud i ejerens personlige indkomst jf. VSL § 13, stk. 3. Bliver ejerens personlige indkomst negativ, som følge af modregningen skal underskuddet modregnes i ægtefællens indkomst jf. VSL § 13, stk. 3.

Har underskuddet været så stort, at det ikke kunne rummes af de tre ovenstående muligheder for modregning, kan ejeren fremføre underskuddet til fremtidige indkomstår jf. VSL § 13, stk. 5.

3.1.4.4. Hæverækkefølgen

I VSO skal iværksætteren være særlig opmærksom på hvornår og hvorfor der bliver hævet penge i virksomheden. Hæverækkefølgen er en vigtig regel som skal følges og fastlægges inden beskatningsgrundlaget træder i kraft. Det er her der bliver skelnet imellem skattepligtige overførsler og skattefrie overførsler. Indskudskontoens saldo er et udtryk for de midler, der er blevet placeret i virksomhedsordningen af den erhvervsdrivende og som endeligt er blevet beskattet (Hansen, et al., 2019, s. 220). Der kan i denne forbindelse gøres et udtræk, men uden yderligere beskatning, dette kaldes for de skattefrie midler. Den erhvervsdrivende kan have for interesse at trække midler ud, før de bliver endeligt beskattede. Dette henleder til hæverækkefølgen, som er blevet indført i virksomhedsordningen (Hansen, et al., 2019, s. 220).

Hæverækkefølgen er som følger (Hansen, et al., 2019, s. 221)

- Virksomhedsskat for nuværende indkomstår, jf. VSL § 5, stk. 3
- Hensættelser til senere hævning fra forhenværende indkomstår, jf. VSL § 5, stk. 1, nr. 1 og nr. 2 (kapitalafkast og resterende overskud)
- Kapitalafkast for nuværende indkomstår, jf. VSL § 5, stk. 1, nr. 3, litra a
- Overskydende overskud til beskatning som personlig indkomst, jf. VSL § 5, stk. 1, nr. 3, litra b
- Opsparet overskud for forhenværende indkomstår, jf. VSL § 5, stk. 1, nr. 4
- Indestående midler på indskudskontoen, jf. VSL § 5, stk. 1, nr. 5
- Hævning ud over indestående midler på indskudskontoen, jf. VSL § 5, stk. 2

Hæverækkefølgen er et udtryk for den rækkefølge virksomhedsordningen overfører midler til den skattepligtige i. Rækkefølgen fremgår af VSL § 5, og kan ikke fraviges af den erhvervsdrivende. Virksomheden opgør overførslerne efter en samlet fordeling, som tidligere beskrevet.

Hæverækkefølgen i VSL § 5, stk. 1, der omtaler den kun det overskydende beløb optjent i virksomheden, samt træk på indskudskontoen (Hansen, et al., 2019, s. 220). Der forefindes i VSL § 5, et stk. 2, som omfatter overførsler der går udover saldoen på indskudskontoen. Den omfatter overførsler, der anses som lån i virksomheden. Dette gør indskudskontoen negativ, og der skal derfor regnes en rentekorrektion (Hansen, et al., 2019, s. 221)

Virksomhedsskatten kan dækkes ved en overførsel uden om hæverækkefølgen, den skal betales af årets opsparing i virksomhedsordningen, jf. VSL § 5, stk. 3.

Der flere måder at arbejde med Hæverækkefølgen på og benyttelsen her af:

- Udgangspositionen: Disponeringen af det skattemæssige resultat, er et produkt af anvendelsen af hæverækkefølgen og fordelingen af årets resultat.
- Disponeringen med ønske af personlig indkomst. Herunder vil den erhvervsdrivende ofte prøve opnå beskatning svarende til grænsen for top skat ved personlig indkomst.
- Disponeringen ved store hævninger. Ændres der herunder i forudsætninger, vil hele overskuddet komme til beskatning. Det vil her være vigtigt at have opsparet overskud fra forhenværende indkomstår.

Hensættelser primo, ved store hævninger - er vil der disponeres over det nuværende indkomstår, og tages hensyn til forhenværende – her er det vigtigt der bliver hensat et beløb til senere hævning (Hansen, et al., 2019: s. 224)

- Disponeringen ved små hævninger og hensættelser primo, vil det ofte være nødvendigt at afsætte beløb til hævning ultimo senere hen for opnå en ønskede beskatning som personlig indkomst. Dette skal gøres hvis der er hensat store beløb til hævning senere hen, primo – eller hævninger er meget små (Hansen, et al., 2019, s. 224).

Den udvidede hæverækkefølge er en fordeling af samtlige hævninger og overførsler af midler og værdier, der er foretaget fra virksomheden til privatøkonomien i løbet af indeværende indkomstår.

3.1.4.5. Mellemregningskontoen

Mellemregningskontoen er som navnet tager sig ud, en konto for en mellemregning, i det her tilfælde en mellemregning mellem virksomheden og iværksætteren. Af VSL § 4, a fremgår det at iværksætteren har mulighed for at indskyde kontante beløb fra privatøkonomien til VSO'en, med undtagelse af det tidspunkt hvor virksomhedsordningen påbegyndes jf. VSL § 4 a, stk. 2.

Mellemregningskontoen kan benyttes til erhvervsmæssige omkostninger betalt fra en privat konto jf. VSL § 4 a, stk. 4. Det fremgår af VSL § 4 a, stk.3 at overførsler fra mellemregningskontoen til privatøkonomien ikke betragtes som en hævning efter VSL § 5. Såfremt mellemregningen skulle have en negativ saldo, vil beløbet blive betragtet som hævning efter VSL § 5, således vil mellemregningen blive nulstillet jf. VSL § 4 a, stk. 3.

Ved overførslen mellem iværksætteren og mellemregningen, er datoen en vigtig faktor. Det er ikke muligt for iværksætteren at modregne hævnings, der skulle være foretaget før datoen for overførslen fra iværksætteren til mellemregningen. Hvorfor datoen for en overførsel mellem iværksætter og mellemregning er særlig vigtig (Hansen, et al., 2019, s. 226).

3.2. Anpartsselskab

Nærværende afsnit vil redegøre for de skatteretlige aspekter vedrørende et anpartsselskab. I et skatteretlig henseende er det afgørende at vurdere, hvorvidt en virksomhed kan drives som et anpartsselskab. En vurdering der beror på hvem der er den reelle indkomstmodtager. Tidligere var det ikke muligt at drive en virksomhed i selskabsform, da en fysisk person var væsentlig for udøvelsen af virksomhedens aktivitet og ikke kunne substitueres.

Med TfS 1998.485.H underkendte højesteret substitutionsprincippet. I dommen fik en operasanger medhold i at hans koncertvirksomhed kunne drives i selskabsform trods sin ansættelse hos det kongelige teater. Højesteret lagde til grund, at på trods af at der ikke var nogen substitutionsmulighed, ikke kunne udelukke at virksomheden kunne drives i selskabsform.

På trods af underkendelse af substitutionsprincippet, er den hidtidige praksis, hvor en lønmodtager ikke kan "sætte sig selv på aktier", er stadig uændret. Hvilket betyder i alt sin enkelthed, at lønmodtageren i et sædvanligt tjenesteforhold ikke kan drive sin virksomhed i selskabsform. I SKM 2017.99.SR blev en konsulent anset for at være selvstændig erhvervsdrivende. Heri blev der lagt vægt på, at konsulenten havde sit eget kontor, egen afholdelse af omkostninger, ingen instruktionsbeføjelser og tilrettelagde sin egen arbejdstid med mere (Werlauff, Selskabsskatteret, 2019, s. 112-113). Kan virksomhedens aktivitet drives i selskabsform, vil selskabet betragtes som et selvstændigt skattesubjekt.

3.2.1. Beskatningen af anpartsselskabet

Bestemmelserne for beskatningen af anpartsselskabet er lovfæstet i selskabsskatteloven (SEL).

Skattepligten for kapitalselskaber fremgår af SEL § 1 og vedrører kapitalselskaber der er hjemmehørende i Danmark. For et nystiftet anpartsselskab indtræder skattepligten på tidspunktet for stiftelsen jf. SEL § 4.

Anpartsselskabets skattepligtige indkomst opgøres efter skattelovgivningens almindelige regler, i det omfang at reglerne kan anvendes på selskaber jf. SEL § 8. Hvilket betyder at selskaber ud over selskabsskatteloven også er underlagt anden relevant lovgivning inden for skatteretten, eksempelvis ligningsloven.

Anpartsselskabet har efter de SSL § 6 fradrag for driftsomkostninger der anvendes til erhverve, sikre og vedligeholde indkomsten, herunder afskrivninger. Eksempelvis husleje, vareindkøb, løn med videre.

Indkomståret i et selskab, følger som udgangspunkt et fuldt kalenderår. Men i modsætning til enkeltmandsvirksomheden kan selskabet selv vælge sit indkomstår jf. SEL § 10, stk. 1. Det er særlig relevant for anpartsselskaber hvis indkomsten er sæson betonet.

I modsætning til personbeskatningen, hvor beskatningen er progressivt stigende, bliver selskaber beskattet proportionalt. Hvilket betyder at indkomsten i alle selskaber, beskattes med en skattesats på 22% jf. SEL § 17, stk. 1. Af SEL § 13, stk. 1, nr. 1 fremgår det, at kapitalindskud i forbindelse med stiftelsen, ikke er skattepligtige for selskabet. Dette omfatter tillige for kapitalforhøjelser samt kapitalindskud ved overkurs.

3.2.2. Behandling af underskud

Ved enkeltmandsvirksomheden, kunne iværksætteren modregne underskud der vedrørte virksomheden i sin personlige indkomst. Dette er ikke tilfældet ved anpartsselskabet qua det anses som et selvstændigt skattesubjekt. Men skulle den skattepligtige indkomst mod forventningerne resultere i et underskud, vil anpartsselskabet have en mulighed for at fremføre dette for næste regnskabsår jf. SEL § 12, stk. 1. Hvilket betyder, at underskuddet kan fremføres og fradrages i fremtidig indkomst. Underskuddet fra tidligere år må ikke overstige et grundbeløb, der i 2022 lød på 8.872.500 kr. jf. (Skatteministeriet, 2021), såfremt det skal kunne fradrages fuldt ud. Underskud der ligger over grundbeløbet, kan kun fradrages med 60% jf. SEL § 12, stk. 2. Af SEL § 12, stk. 3 fremgår det, at det kun er muligt at fremføre underskud der ikke kan modregnes i tidligere års indkomst. Hvilket betyder, at hele underskuddet skal benyttes, så vidt det er muligt, i det efterfølgende indkomstår.

3.2.3. Beskatning af kapitalejeren

Ved beskatningen af et anpartsselskab, er det ikke nok at kigge på beskatningen af selskabets indkomst, da midler i selskabet ikke tilfalder kapitalejeren, men derimod selskabet. Anpartsselskabet bliver som tidligere beskrevet, anset som et selvstændigt skattesubjekt. Hvilket i modsætning til enkeltmandsvirksomheden betyder, at der ikke kan trækkes midler ud af selskabet, uden der en beskatning indtræffer hos kapitalejeren. Denne beskatning vil, være enten i form af løn eller udbytte til kapitalejeren. Kapitalejeren, der oftest er ansat som direktør i sit eget selskab, kan hæve både løn samt få udbetalt udbytte. Forskellen mellem de to vil blive gennemgået nærmere i følgende afsnit.

Trækkes der midler ud, som ikke er karakteriseret som enten løn eller udbytte, betragtes det derimod som et ulovligt aktionærlån. Et ulovligt aktionærlån har stor skattemæssig betydning for kapitalejeren og vil blive gennemgået i afsnit 3.3.3.3.

3.2.3.1. Løn

Kapitalejeren der er direktør i eget selskab, bliver herunder betragtet som en almindelig lønmodtager. Det betyder som tidligere nævnt, at selskabet har fradrag for lønomkostningerne efter SSL § 6 og derved indgår i selskabets skattepligtige indkomst. Kapitalejeren vil blive beskattet personligt efter bestemmelserne i personskatteloven.

Skattefri kørselsgodtgørelse

I enkeltmandsvirksomheden kunne iværksætteren udbetale skattefrikørselsgodtgørelse til sig selv og få et fradrag i virksomhedens indkomst. I anpartsselskabet kan iværksætteren ligeledes opnå at få udbetalt skattefrikørselsgodtgørelse efter statens takster, dette gøres igennem selskabets indkomst.

I anpartsselskabet er det dog en forudsætning at iværksætteren er ansat og får udbetalt løn fra selskabet jf. C.A.4.3.3.3.2. Som ved enkeltmandsvirksomheden skal der ligeledes føres kørebog, samt udbetalingen skal ske ud fra de faktisk kørte kilometer.

3.2.3.2. Udbytte

Kapitalejerens anden mulighed for at trække midler ud af selskabet er ved udlodning af ordinært udbytte. Lovhjemlen for udbytte fremgår af selskabsloven. Udlodningen af ordinært udbytte sker som følge af en beslutning foretaget på selskabets generalforsamling i forbindelse med godkendelsen af årsregnskabet jf. SL § 180. Endvidere fremgår det at udbyttet skal komme fra kapitalselskabets frie reserver. Hvilket skal betragtes som reserver der er opstået som følge af overskud samt reserver der ikke er bundet ved lov jf. SL § 180, stk. 1. Ligeledes er det muligt at udlodde et ekstraordinært udbytte jf. SL § 182.

Skattemæssigt bliver udbytte behandlet som en aktieindkomst og bliver derved beskattet progressivt. Det betyder at beskatningsprocenter her påvirkes af hvor stort et udbytte der bliver udbetalt. Op til 57.200 kr. (2022 niveau) beskattes med 27 %, hvorefter restudbyttet bliver beskattet med 42% (Skattestyrelsen, 2022) Kapitalsekskabet kan ikke opnå fradrag i indkomstopgørelsen, for udloddet udbytte efter SSL § 6, stk. 1, litra a.

3.2.3.3. Ulovligt aktionærlån

Det er tidligere blevet beskrevet, at såfremt der skal trækkes midler ud, skal de enten klassificeres som løn eller udbytte. For iværksætteren er det særlig vigtigt, at der er fokus på dette punkt. I enkeltmandsvirksomheden efter PSL kan der hævses penge uden det påvirker beskatningen, hvor i VSO vil det udløse skattepligt for iværksætteren.

I et anpartsselskab er konsekvenser helt anderledes. Skulle iværksætteren hæve eller udtage midler fra selskabet, uden det er klassificeret som løn, udbytte eller der foreligger en gæld, betragtes det som en hævning uden tilbagebetalingspligt jf. LL § 16 E. Forudsætningen er dog at iværksætteren opfylder kriterierne i LL § 2, hvilket ses på anvendelse af fysiske og juridiske personer der har bestemmende indflydelse over det skattepligtige selskab.

Om klassificeringen af hævningen kan få forskellige konsekvenser for anpartsselskabet. Bliver hævningen betragtet som løn, vil der kunne opnås fradrag efter SLL § 6, litra a. Betragtes det derimod som udbytte, vil anpartsselskabet ikke kunne opnå et fradrag for hævningen. Udbytte bliver udloddet, som tidligere beskrevet, af selskabets frie reserver.

Tidspunktet for beskatning indtræffer på samme tidspunkt som hævningen sker, hvorfor det er uden betydning for kapitalejeren om der er foretaget helt eller delvist tilbagebetaling (Bolander, Madsen, Laursen, & Langhave, 2021, s. 1066). En eventuel tilbagebetaling vil ikke have skattemæssige konsekvenser for selskabet, da der ikke vil ske beskatning jf. LL § 16 E, stk. 2. Det betyder, at der vil opstå en dobbelt beskatning for kapitalejeren, da de samme midler vil blive beskattet igen på et senere tidspunkt i forbindelse med en lønudbetaling eller udbytteudlodning (Bolander, Madsen, Laursen, & Langhave, 2021, s. 1066)

3.3. Sammenligning af de skatteretlige forhold mellem virksomhedsformerne.

Det er vigtigt for iværksætteren at kunne den skelne imellem de erhvervsretlige forhold evd valget af virksomhed. Herunder er det også vigtigt at kende de skattemæssige forhold. Derfor vil de tre skattemæssige forhold blive gennemgået i nedstående afsnit, omhandlende beskatning af overskud,

behandling af underskud og hævninger eller løn. De tre emner skal være med til at klarlægge forskellene for iværksætteren, frem mod valg af virksomhedsform.

3.3.1. Beskatning af overskud

Den første sammenligning vil være beskatningen af virksomhedens overskud.

Enkeltmandsvirksomheden efter PSL har den mest umiddelbare beskatningsform, på trods af at selve skatteberegningen kunne synes indviklet. Den selvstændigt erhvervsdrivende bliver med denne virksomheds form beskattet af virksomhedens resultat. Det betyder indtægter fratrukket omkostninger.

VSO derimod bliver beskattet efter selskabslige forhold. Hvilket i alt sin enkelthed betyder, at virksomhedens overskud opsparet indenfor i virksomheden, vil blive beskattet med 22% efter selskabslovens bestemmelse om virksomhedsskat. I modsætning til enkeltmandsvirksomheden efter PSL, skal iværksætteren opdele den private økonomi og virksomhedens økonomi fra hinanden. Hævninger kan derimod udløse beskatning hos iværksætteren, som følge af hæverækkefølgen i VSO.

Anpartsselskabet anses som tidligere nævnt som et selvstændigt skattesubjekt, hvilket betyder at beskatningen sker hos selskabet. Beskatningen af anpartsselskabet fremgår af selskabslovens bestemmelser om virksomhedsskat. Hvilket så vidt muligt er rimelig enkelt, da anpartsselskabet bliver proportionalt beskattet med 22% af virksomhedens resultat. Efter beskatningen er foretaget vil overskuddet være restbeløbet som fremgår som en del af anpartsselskabet frie reserver. Det er i kontrast til enkeltmandsvirksomheden efter PSL, hvor iværksætteren bliver progressivt beskattet alt efter resultatets størrelse. Hvorimod enkeltmandsvirksomhedens indkomstår følger kalenderåret, kan anpartsselskabet frit vælge sit indkomstår. Hvilket er en fordel såfremt iværksætteren udelukkende driver sæsonvirksomhed.

3.3.2. Løn/hævninger

I overvejelserne mellem hvilken virksomhedsform iværksætteren skal vælge, er det væsentlig at kigge på hvilke muligheder virksomhedsformerne giver for at trække likvider ud. Løn og hævninger er i denne betragtning én og samme ting, da den overordnede betydning er den samme, nemlig at iværksætteren trækker penge ud til sin private økonomi. Måden og konsekvenserne heraf er dog vidt forskellige alt efter om iværksætteren vælger enkeltmandsvirksomheden efter PSL, VSO eller anpartsselskabet.

Det er tidligere beskrevet at enkeltmandsvirksomhed efter PSL, anses iværksætteren og virksomheden som ét samlet skattesubjekt. Hvilket betyder, at virksomhedens resultat beskattes i iværksætterens personlige indkomst. Med andre ord, virksomhedens og iværksætterens personlige økonomi anses som værende den samme. Overførsler mellem virksomhed og iværksætter vil derfor anses som hævninger. Hævninger har i

enkeltmandsvirksomheden derfor ikke nogen resultatpåvirkning i virksomheden regnskab, selvom pengene flyttes fra virksomhedens konto til iværksætterens ditto. Hævninger har, i skattemæssig forstand, ikke nogen konsekvens for hverken virksomheden eller iværksætteren, da beskatningsgrundlaget er uændret.

Anderledes forholder det sig i enkeltmandsvirksomheden efter VSO. Her anses iværksætteren og virksomheden dog stadig som ét skattesubjekt, hvorfor det kunne antages at konsekvenserne ved hævninger er den samme som ved PSL. Det er dog ikke tilfældet, da VSO giver iværksætteren muligheden for at lave en selskabssimulation skattemæssigt. Denne simulation har betydning for hvilke muligheder iværksætteren har for at hæve penge i virksomheden. Ved VSO er det nemlig vigtigt at iværksætteren er særlig opmærksom på i hvilken rækkefølge der bliver hævet penge. Hæverækkefølgen har nemlig skattemæssig betydning for iværksætterens personlige beskatning.

Iværksætteren har to muligheder for at hæve penge i et anpartsselskab. Hvilket enten er som udbytte eller løn. Udbyttet er en udbetaling af selskabets fri reserver, som følge af overskud i regnskabsperioden, hvorfor der ikke blive opnået et fradrag i selskabets indkomstopgørelsen. Udbyttet beskattes progressivt, hvilket betyder at beløbets størrelse har betydning for den skattemæssige sats. Løn derimod anses en almindelig driftsudgift, der kan fradrage i selskabets indkomstopgørelsen. Lønnen bliver beskattet hos lønmodtageren efter de almindelige i PSL, hvilket iværksætteren vil være at betragte i sit ansættelses forhold som direktør i selskabet.

4. Omdannelse af virksomhed

Ved stiftelsen en virksomhed, har iværksættere måske ikke gjort sig tanker om hvilke omdannelsesmuligheder der er for den enkelte virksomhedsform. Enkeltmandsvirksomheden kan omdannes til enten et anpartsselskab eller aktieselskab. Afhandlingen tager udgangspunkt i overvejelserne ved stiftelsen af en virksomhed, hvorfor vi antager at omdannelsen ville ske fra enkeltmandsvirksomhed til anpartsselskab. Omdannelsen fra enkeltmandsvirksomhed til anpartsselskab, kan have skattemæssige konsekvenser for ejeren. En omdannelse kan ske indenfor reglerne i virksomhedsomdannelsesloven (VOL) eller udenfor (Bolander, Madsen, Laursen, & Langhave, 2021, s. 708).

4.1. Skattepligtig virksomhedsomdannelse

Ved omdannelsen af enkeltmandsvirksomheden til anpartsselskab, er udgangspunktet at det sker i form af afståelse af sin virksomhed. Det kaldes også afståelsesprincippet (Bolander, Madsen, Laursen, & Langhave, 2021, s. 709). Det betyder at ejeren af enkeltmandsvirksomheden i et skattemæssigt perspektiv afstår virksomhedens aktiver og derved opnår en kapitalgevinst og eventuelt genvunden afskrivninger, hvilket vil

medføre en beskatning hos ejeren. Her tales der om at afståelsen sker til handels værdier.

Modsætningsforholdet fremhæves under en skattefri virksomhedsomdannelse – hvor aktiverne ikke anvendes som anskaffelsessum og afskrivningsgrundlag. De indtræder i stedet ved skattemæssige midler under overdragne aktiver (Bolander, Madsen, Laursen, & Langhave, 2021, s. 709).

Der er en skattemæssig konsekvens ved en virksomhedsomdannelse efter afståelsesprincippet. Det er for selskabet og indskyderen som benytter stiftelse ved apportindskud (Bolander, Madsen, Laursen, & Langhave, 2021, s. 704-709). Såfremt der anvendes anden tilgodehavender ved omdannelsen på selskabet eller krav på løbende ydelser skal der omfattes en korrektionsadgang for skattemyndighederne samt fordelingen af vederlagene på alle aktiverne.

Ved realisationsbeskatning, skal der ske en omregning til kontantværdi ved en lang række aktiver. Dette sker efter kursværdierne på overdragelsestidspunktet, hvor den kontante del af afskaffelsessummen herunder salgssummen og kursværdien af aktivets gældsposter lægges sammen (Bolander, Madsen, Laursen, & Langhave, 2021, s. 709). Der vil i den forbindelse også ske en værdiansættelse af fordringer – dette sker i hensyn til forretningen, løbetiden og sikkerheden. Overdragelsen imellem interesseforbundne parter, vil være at den ene part har aktiebesiddelse, vedtægtsbestemmelserne, aftale eller en fælles ledelse som bestemmer over den anden parts handlemåde og indflydelse – dette følger med en domspraksis, at kursnedsættelsen bliver foretaget under hensyntagen til sikkerheden, for interessefællesskabet (Bolander, Madsen, Laursen, & Langhave, 2021, s. 709).

Der er lavet en standard kurs fra retspraksis som værende på 80. Praksis anslår at kursværdien skal fastsættes til markedsværdien, med mindste kurs på 80. Kursværdien på fordringer ligger højere i dag, grundet lavere rente (Bolander, Madsen, Laursen, & Langhave, 2021, s. 710).

Der kan i forbindelse med virksomhedsomdannelsen ske en kursnedskrivning. Den indebærer at omdanneren ved afdrag eller ved indfrielse opnår en kursgevinst. Tilgodehavender der har karakter af et anfordringstilgodehavende kan ikke kursnedskrives – dette skyldes fordringen anses per definition at have kurs 100. Hvis ikke et gældsbrev eller forretnings- og afdragsvilkår er lavet med selskabet, sidestilles tilgodehavender som et fodringslån (Bolander, Madsen, Laursen, & Langhave, 2021, s. 710).

Ved stiftelse eller omdannelse af virksomheder, kan dette ske med tilbagevirkende kraft. Et selskab kommer først til eksistens ved stiftelsen og er principielt ikke skattepligtigt før. I SEL § 4, stk. 4 fremgår der midlertidige regler om skattepligtig overdragelse fra en personligt ejet virksomhed til et nyligt stiftet aktie- eller anpartsselskab. Ved samme ejer, som overtager fra virksomhed til selskab – der vil være op til seks

måneders tilbagevirkende kraft. Administrativ praksis har tidligere lovfæstet dette. Stiftelsen med tilbagevirkende kraft med afståelsesprincippet anvendes udelukkende på nystiftede selskaber – og kan ikke benyttes ved erhvervsinaktivt selskab.

Der skal hertil indsendes senest en måned efter stiftelsen en genpart til Skatteforvaltningen med dokumenter, der i selskabslovgivningen er udarbejdet ved omdannelsen, og at selskabet er registreret i Erhvervsstyrelsen. Der kan dog søges dispensation fra 1-månedesfristen, jf. SEL § 4, stk. 6.

Ved dispensation skal der ved flere ejere vedlægges en andel af virksomhedens opdeling til ejerne. Det er en betingelse heraf, at der indskydes kapital i virksomheden. Bliver betingelserne opfyldt, vil virksomhedsoverdragelsen ske fra stiftelsesdatoen og således udarbejde en åbningsbalance for selskabet (Bolander, Madsen, Laursen, & Langhave, 2021, s. 711). Handelsværdien benyttes til afståelsesbeskatningen og ved fastlæggelse af selskabets anskaffelsessummer, samt indtægter og udgifter fra skæringsdatoen – frem til overdragelsestidspunktet i selskabets indkomstopgørelse. Alt dette medfører at selskabet kan stiftes med tilbagevirkende kraft, dog vil anskaffelsestidspunktet for aktiver modtaget under omdannelsen ikke regnes med (Bolander, Madsen, Laursen, & Langhave, 2021, s. 712).

4.2. Skattefri virksomhedsomdannelse

Et alternativ til den skattepligtige virksomhedsomdannelse, er skattefri virksomhedsomdannelse. Denne omdannelsesmulighed blev indført, da den skattepligtige omdannelse ville være for likviditetskrævende for ejeren. Hvilket betød, at ejeren måske valgte blot at forsætte sin nuværende virksomhedsform. Dette scenarie skal den skattefri virksomhedsomdannelse efter reglerne VOL afhjælpe, således at ejeren ikke droppede en virksomhedsomdannelse af skattemæssige hensyn (Bolander, Madsen, Laursen, & Langhave, 2021, s. 711).

Det fremgår af VOL § 1, stk. 1 at loven finder anvendelse, når en enkeltmandsvirksomheds omdannes til et anpartsselskab, der bliver registreret i Danmark. Omdannelsen af enkeltmandsvirksomheden kan ske ved overdragelse af virksomheden til et skuffeselskab eller en nystiftet virksomhed jf. VOL §§ 1, stk. 1 og 2, stk. 2. Ved skattefri virksomhedsomdannelse er der otte kriterier der skal være opfyldt jf. VOL § 2, stk. 1, nr. 1-8. Det første kriterie ved den skattefrie virksomhedsomdannelse, fremstår at ejeren af enkeltmandsvirksomheden skal være fuldt skattepligtig på omdannelsestidspunktet jf. VOL § 2, stk. 1, nr. 1.

Det andet kriterie omhandler overdragelsen af enkeltmandsvirksomhedens aktiver og passiver. Her er det en forudsætning at selskabet som udgangspunkt overtager alle aktiver og passiver i enkeltmandsvirksomheden jf. VOL § 2, stk. 1, nr. 2. Her tages der udgangspunkt i

enkeltmandsvirksomhedens tidligere regnskaber og indkomstopgørelse, udarbejdet i forhenværende år. Det er med til at sikre, at provenu og forpligtelse vedrørende et lån, følges ad. Hvis enkeltmandsvirksomheden, inden omdannelsen, har været omfattet af reglerne for VSO, skal de aktiver og passiver der har indgået i ordningen, overdrages til selskabet. Hertil skal ejeren tage stilling til om mellemregningskontoen og beløb hensat til senere hævnning skal holdes uden om omdannelsen. Er disse en del af omdannelse, placeres disse som en del af aktie- eller anpartsselskabets egenkapital. Ligeledes vil en senere hævnning, inden for aktie- eller anpartsselskabet, behandles som løn eller udbytte (Bolander, Madsen, Laursen, & Langhave, 2021, s. 714-716).

Det tredje kriterie vedrører ejerens vederlag, som betaling for indskyldelsen af aktiverne og passiver. Her fremgår det af VOL § 2, stk. 1, nr. 3, at vederlaget skal svare til den samlede værdi af aktierne eller anparter. Det betyder, at der i forbindelse med omdannelsen ikke må blive etableret et stiftertilgodehavende (Bolander, Madsen, Laursen, & Langhave, 2021, s. 716). Det fremgår endvidere at, såfremt aktiver og passiver overdrages til et allerede eksisterende anpartsselskab, skal der ske en forøgelse af eksisterende aktier eller anparter, som følge af omdannelse jf. VOL § 2, stk. 1, nr. 3.

Det fjerde kriterie er, at aktierne eller anparterne, givet som vederlag, skal have samme værdi som den samlede aktie- eller anpartskapital jf. VOL § 2, stk. 1, nr. 4. Hvilket betyder, at der ved omdannelsen ikke kan tilføres kapital udefra. En eventuel tilførsel af kapital, skal ske ved en senere kapitalforhøjelse (Bolander, Madsen, Laursen, & Langhave, 2021, s. 716).

Det femte kriterie omhandler aktiernes og anparternes anskaffelsessum ved omdannelsen af enkeltmandsvirksomheden. Af VOL § 2, stk. 1, nr. 5 fremgår det at aktiernes- eller anparternes anskaffelsessum ikke må være negativ ved omdannelsen. Det fremgår ydermere af bestemmelsen, at en negativ anskaffelsessum accepteres, såfremt ejeren har benyttet sig af VSO i det forhenværende regnskabsår. Det betyder at indskudskontoen i VSO'en har været negativ. I et sådan tilfælde, skal den negative indskudskonto udlignes inden omdannelsen jf. bestemmelserne i VSL § 16, stk. 2 og § 16 a, stk. 4.

Det sjette kriterie vedrører ejerens mulighed for at omdanne enkeltmandsvirksomheden med tilbagevirkende kraft. Hvilket giver samme mulighed som den skattepligtige virksomhedsomdannelse. Det fremgår af VOL § 2, stk. 1, nr. 6 at omdannelsen senest skal være sket seks måneder efter omdannelsesdatoen. Omdannelsesdatoen anses som værende den dato hvor der blev udarbejdet en åbningsstatus jf. VOL § 3, stk. 1. Hvilket betyder, at det datoen efter statusdagen for sidste regnskab i enkeltmandsvirksomheden.

Det syvende kriterie omfatter indsendelse af dokumentation i henhold til selskabsloven. Af VOL § 2, stk. 1, nr. 7 fremgår det at skatteforvaltningen senest en måned efter omdannelsen, skal have modtaget dokumenter der kræves udarbejdet jf. selskabslovgivningens bestemmelser kræves udarbejdet, en opgørelse over anskaffelsessummen samt dokumentation for at selskabet er anmeldt til Erhvervsstyrelsen. Det skal ligeledes oplyses såfremt overdragelsen er sket til et eksisterende selskab som følge af VOL § 2, stk. 1, nr. 8.

Det ottende og sidste kriterie vedrører udskudt skat i forbindelse med omdannelsen. Her fremgår det af VOL § 2, stk. 1, nr. 8, at der i selskabets åbningsbalance hensættes enhver skat, der forventes af blive afregnet ved fremtidig udligning af forskellen mellem den bogførte værdi og den skattemæssige værdi. Det fremgår endvidere, at hensættelsen skal ske uanset bestemmelserne i ÅRL. Af den juridiske vejledning C.C.7.2.2, fremgår det at den hensatte udskudte skat indgår i opgørelsen af aktiernes eller anparternes anskaffelsessum jf. VOL § 4.

En skattefri virksomhedsomdannelse kan også anvendes ved omdannelsen af et interessentskab. Betingelserne herfor vil ikke blive nærmere redegjort, da afhandlingen har fokus på én iværksætter.

5. Case – Benjamin Tømrer

Nærværende afsnit vil tage udgangspunkt i en case, der skal belyse hvilke erhvervs- og skatteretlige forhold, der skal tages i betragtning ved valget af virksomhedsform. Casen vil være opdelt i henholdsvis en erhvervsretlig analyse og en skatteretlig analyse.

Erhvervsretlig vil casen analysere hvilke forhold case personen, skal tage ved stiftelsen af henholdsvis en enkeltmandsvirksomhed og et anpartsselskab. Skatteretligt vil casen analysere de skattemæssige konsekvenser for virksomheden og ham personligt ved valget af virksomhedsform. Her vil der for enkeltmandsvirksomheden blive inddrage beskatning efter PSL og VSO.

5.1. Præsentation af Case del 1 – Opstart

Benjamin på 32 år, er uddannet tømrer og bor i sin lejede lejlighed uden kone eller børn. Siden han blev udlært i 2009, har Benjamin arbejdet som lønmodtager i en tømrervirksomhed med 10 ansatte. Han har tidligere overvejet at blive selvstændig, men har nødt godt af trygheden som lønmodtager. Hvis Benjamin selv skulle sige det, har han en skarp hjerne og er han en god tømrer. Han har dog ikke beskæftiget sig med regnskab før, hvorfor dette vil være nyt.

Nu er han dog nået til et punkt, hvor han gerne vil være sin egen chef, hvorfor han har besluttet sig for at sige sit job og starte egen virksomhed. I sin tid som tømrer har Benjamin opbygget en stor kundebase, der

har været glad for hans udførte arbejde og specifikt efterspurgt ham. Ligeledes er der mangel på tømrer i branchen, hvorfor der er god udsigt til arbejde. Benjamin forventer derfor, at der ret hurtigt er plads til at udbetale løn i virksomheden. Det er ikke planen, at der skal ansættes personale i virksomheden. Men han vil gerne have det med i betragtningen, såfremt det bliver aktuelt i fremtiden.

Forventningen er ikke, at virksomheden skal påtage sig større entrepriser. Men han vil gerne have afklaret, hvordan han eventuelt vil hæfte, hvis nu han skulle ændre mening i fremtiden.

Benjamin har besluttet at han vil bruge 60.000 kr. af sine egne penge til at starte virksomhed. De 60.000 kr. skal gå til indkøb af værktøj for 15.000 kr. samt køb af en ældre kassevogn (25.000 kr.). Kassevognen påtænker han at benytte som firmabil indenfor virksomheden. De resterende penge skal bruges på køb af materialer.

Benjamin ved at han skal ud og leje et mindre lager til opbevaring af materialer og maskiner, dette forventer han at bruge omkring 2.000 kr. om måneden. Herudover vil han gerne udbetale en løn til sig selv på 15.000 kr. pr. måned.

Benjamin vil gerne starte virksomhed d. 1. januar 2022. Han har hørt lidt omkring virksomhedsformerne enkeltmandsvirksomhed og anpartsselskab, men er ikke sikker på hvilken virksomhedsform der passer bedst til hans fremtidige virksomhed.

5.2. Enkeltmandsvirksomhed

I følgende afsnit vil de erhvervsretlige og skatteretlige forhold, som Benjamin skal tage med i betragtning såfremt han vælger at starte i virksomhedsformen enkeltmandsvirksomhed.

5.2.1. Erhvervsretlige forhold

Enkeltmandsvirksomheden er som tidligere beskrevet en meget enkelt og nem virksomhedsform at stifte. Det kommer til udtryk ved, at enkeltmandsvirksomheden ikke er underlagt et regelsæt i erhvervsretlig forstand. Virksomhedsformen har et minimum af krav, hvor kun enkelte bestemmelser i LEV berører enkeltmandsvirksomheden.

Som antydnet i navnet er enkeltmandsvirksomheden en virksomhedsform for én enkelt person. Det betyder, at Benjamin selv træffer alle beslutninger vedrørende virksomheden. Dette kommer til udtryk ved at Benjamin og virksomheden anses som værende samme juridiske person. Det betyder ligeledes at Benjamin skal være opmærksom på hvordan der hæftes for gæld i virksomheden. Virksomhedsformen har ikke noget krav om kapital, hvorfor Benjamins indskud på 50.000 kr. ikke vil være bundet til enkeltmandsvirksomheden. Det manglende krav om indskud, betyder derimod at Benjamin skal være

opmærksom på, at han hæfter personligt og ubegrænset hæftelse for virksomhedens gæld i tilfælde af konkurs. Det betyder i alt sin enkelthed at Benjamin, stiller sin personlige formue som sikkerhed overfor enkeltmandsvirksomhedens kreditorer. Den personlige og ubegrænsede hæftelse, kan blive en ulempe for Benjamin. Benjamin arbejder som tømrer inden for byggebranchen, der godt kan være præget af risiko for konkurs, såfremt der påtages større entrepriser. Benjamin planlægger ikke at skulle optage større lån i virksomheden, da han forventer at den indskudte kapital vil række til at opstarten af virksomheden. Men er bevidst om, at han kan blive nødsaget til det såfremt han mangler en maskine eller lignende til udførelsen af sit arbejde.

Ved stiftelsen af denne virksomhedsform, skal Benjamin blot sørge for at enkeltmandsvirksomheden bliver registreret i CVR-registret, samt tage stilling om der skal drives momspligtig virksomhed. Benjamin lader sin virksomhed registrere, da han har en formodning om at omsætte for mere end 50.000 kr. der er grænsen ved momspligtig virksomhed. Efter Benjamin har registreret sin enkeltmandsvirksomhed, modtager han et CVR-nummer og kan herefter påbegynde driften af virksomheden.

De regnskabsmæssige krav til enkeltmandsvirksomheden, er i udgangspunktet også meget enkle. Benjamin skal blot sørge for, at virksomhedens bogføring lever op til de gældende bestemmelser i BFL.

Enkeltmandsvirksomheden er ikke underlagt krav om årsregnskab efter ÅRL, hvorfor Benjamin ikke er påkrævet at udarbejde en årsrapport. For at imødekomme det fremtidige krav om digital bogføring har Benjamin valgt, at investere i et regnskabsprogram der kan benyttes på sin computer. Heri vil Benjamin sørge for at bogføre virksomhedens indtægter og omkostninger.

5.2.2. Skatteretlige forhold

I ovenstående afsnit blev de erhvervsretlige forhold ved valget af enkeltmandsvirksomheden som virksomhedsform gennemgået. Det er dog vigtigt ved valget af virksomhedsform, at de skatteretlige konsekvenser bliver gennemgået. Nærværende afsnit, vil derfor gennemgå de skattemæssige konsekvenser ved valg af virksomhedsformen. Afsnittet vil gennemgå konsekvenserne som følge af beskatning efter PSL og efter VSO.

5.2.2.1. Beskatning efter PSL

Vælger Benjamin at blive beskattet efter PSL, skal han ikke foretage sig noget i forhold til registrering. Udgangspunktet for enkeltmandsvirksomheder nemlig beskatning efter disse regler. Kendetegnet ved denne beskatningsform er, at den tager udgangspunkt i virksomhedens resultat.

For at give Benjamin der overordnede overblik, er det nærliggende at undersøge konsekvensen af Benjamins lønudbetalinger gennem året. Af præsentationen af casen, fremgår det at Benjamin har i sinde

at udbetale 20.000 kr. til sig selv pr. måned. Som ejer af virksomheden, skal Benjamin og virksomheden betragtes som ét skattesubjekt. Det betyder, at udbetalingerne ikke er at betragte som en reel lønudbetaling men derimod en hævning. De hævninger der foretages, flytter blot likviditeten fra virksomhed økonomi til den personlige økonomi. Det betyder at der ikke sker nogen beskatning på transaktionstidspunktet. Når hævningen ikke betragtes som en egentlig lønudbetaling, har hævningerne ikke påvirkning på virksomhedens resultat, da virksomheden ikke opnår fradrag for hævningerne.

Beskatningen af enkeltmandsvirksomheden efter PSL, tager udgangspunkt i regnskabsmæssige resultat og vil blive beskattet som personlig indkomst hos Benjamin. Virksomhedens resultat vil have betydning for om Benjamin skal svare topskat eller bundskat, da beskatningen efter PSL er progressiv, hvilket betyder at størrelsen af resultat har betydning for hvilken skatteprocent der benyttes i beskatningen.

Fordelen for Benjamin ved valget af denne beskatningsform, ses i muligheden for at opnå fradrag i hans personlige indkomst. Omkostninger der er erhvervet som led i at sikre og vedligeholde indkomsten, kan Benjamin opnå et fradrag for. Skulle det ske, at enkeltmandsvirksomheden får et resultat med underskud, har Benjamin mulighed for at modregne dette i sin personlige indkomst. For Benjamin som iværksætter, vil dette være en fordel, da opstarten af en virksomhed godt kan være forbundet med flere omkostninger end indtægter.

5.2.2.2. Beskatning efter VSO

Et alternativt til beskatningen efter PSL, kan Martin vælge at lade sin enkeltmandsvirksomhed beskattes efter VSO. VSO er kendetegnet ved, at beskatningen i virksomheden sker efter kapital-selskabslignende forhold. Ud over at beskatningen er forskellige er der ligeledes yderligere regnskabsmæssige krav i et VSO. VSO er et tilvalg, hvilket betyder at Martin skal vælge beskatning efter regler for VSO hvert år når han indleverer sit oplysningsark. Glipper dette, vil han overgå til beskatning efter PSL.

Hvor den private og virksomhedens økonomi efter PSL blev betragtet som én, skal der efter VSO ske en opdeling. Det betyder, at Martin skal være opmærksom på hvad der vedrører virksomhedens økonomi og hvad der vedrører den personlige økonomi. Ved indtræden i VSO, skal Martin derfor være opmærksom på at opfylde de krav der følger herfor eksempelvis, skal der opføres en indskudskonto, der en opgørelse af aktiverne og gæld der skal indtræde i VSO'en.

Det er vigtigt at Martin er opmærksom på reglerne for hævninger i VSO'en. Hvor det efter PSL, hvor hævninger ikke vil have nogen betydning for andet banksaldoen. Påvirker hævninger mulighederne for at opspare overskud i VSO'en, samt Martins personlige beskatning. Hævninger i et VSO, kan betragtes på samme vis som lønudbetalinger. Det betyder, at hver gang Martin foretager sig en hævning, skal han

beskattes personligt som var det løn. Martin skal derimod tage højde for hæverækkefølgen, da denne vil have betydning for hævnningen skattemæssige konsekvens.

Overordnet set er beskattes på samme vis som et kapitalselskab, hvilket betyder at Benjamin kun skal betale 22% i skat af virksomhedens resultat. Ordningen giver Micheal mulighed for at opspare overskud i virksomheden til senere hævning.

5.3. Anpartsselskab

Alternativet til stiftelsen af en enkeltmandsvirksomhed er anpartsselskabet. Anpartsselskabet er underlagt flere regulatoriske krav, hvilket gør det stiftelse mere besværlig set i forhold til enkeltmandsvirksomheden.

5.3.1. Erhvervsretlige forhold

Udover en at stifte en enkeltmandsvirksomhed har Benjamin ligeledes muligheden for at stifte virksomhed som et anpartsselskab. Før der kan stiftes et anpartsselskab, skal Benjamin kunne indskyde minimum 40.000 kr. for at efterleve selskabslovens kapitalkrav for anpartsselskaber. Dette krav er her hvor stiftelsen af anpartsselskabet adskiller sig mest fra enkeltmandsvirksomheden. Eftersom at Benjamin havde sparet 60.000 kr. op, vil han kunne efterleve kapitalkravet og kan derfor gå videre med selve stiftelsen.

I modsætning til enkeltmandsvirksomheden, er et anpartsselskab underlagt bestemmelser i SL. SL indeholder en lang række krav, der betyder at anpartsselskabet kræver lidt mere ved stiftelsen. I forbindelsen med stiftelsen skal Benjamin udarbejde et stiftelsesdokument og vedtægter for anpartsselskabet, der skal leve op til minimumskravene som der følger af bestemmelserne i selskabsloven. Ved udarbejdelsen af førnævnte dokumentation, skal Benjamin tage stilling til forskellige ting. Da selskabet, efter stiftelsen, betragtes som et selvstændigt retssubjekt, skal Benjamin sørge for at der bliver valgt en ledelsesstruktur. I anpartsselskabet kan han vælge en todelt, bestående af enten en bestyrelse eller tilsynsråd samt en direktion. Han kan ligeledes også vælge at der blot skal være en direktion. Da Benjamin er alene, kan han med fordel vælge at der blot skal være en direktion. Det er ligeledes et krav, at der bliver taget stilling til revision ved stiftelsen. Benjamin vil have mulighed for at fravælge revision, da anpartsselskabet antages at efterleve kravene herfor.

Som stifter er det ligeledes Benjamins ansvar at sikre, at anpartsselskabet bliver anmeldt og registreret i Erhvervsstyrelsens It-system. Anpartsselskabets opnår nemlig først eksistens når der er registreret heri. Efter at anpartsselskabet har er blevet registreret i erhvervsstyrelsen it-system og har opnået sit eksistensgrundlag, vil det blive betragtet som et selvstændigt retssubjekt.

At anpartsselskabets bliver betragtet som et selvstændigt retssubjekt, har betydning for hæftelsen i virksomheden. Hvor Benjamin ved enkeltmandsvirksomheden hæftede personligt og ubegrænset, vil Benjamin kun hæfte med den indskudte kapital. Det betyder at i tilfælde af konkurs, kan kreditorerne ikke komme efter Benjamin personligt. I praksis forekommer det dog, at kreditorerne til nystiftede selskaber kan efterspørge en form sikkerhedsstillelse. Denne vil typisk være i form af en personlig kaution hos kapitalejeren, eksempelvis kan banken stille kravet om sikkerhedsstillelse ved optagelsen af et lån.

I enkeltmandsvirksomheden var der ikke noget krav om årsregnskab, bogføringsloven skulle blot efterlevelse. Dette er ikke samme tilfælde ved anpartsselskabet. Anpartsselskabet er underlagt årsregnskabslovens bestemmelser vedrørende aflæggelse af årsregnskab. Det betyder, at Benjamin skal sørge for at selskabet får udarbejdet et årsregnskab efter bestemmelser i selskabsloven. Nystiftede anpartsselskaber vil typisk befinde sig i regnskabsklasse B, hvor der stilles krav til at årsrapporten indeholder en ledelsespåtegning, balance, resultatopgørelse, noter og en ledelsesberetning.

5.3.2. Skatteretlige forhold

De skattemæssige konsekvenser ved valget af anpartsselskabet som virksomheds, adskiller sig fra enkeltmandsvirksomheden. Det vil derfor blive gennemgået hvilke skattemæssige forhold Benjamin skal tage med i sin betragtning ved valget af virksomhedsform.

Anpartsselskabet anses som et selvstændigt skattesubjekt, hvilket betyder at Benjamin og selskabet anses som hvert sit skattesubjekt. Det betyder i modsætning til enkeltmandsvirksomheden, at resultat i virksomheden bliver beskattet hos virksomheden selv om ikke hos Benjamin.

Beskatningen af selskabet sker med en proportional skat på 22%, hvilket i modsætning til enkeltmandsvirksomheden, er ens uanset hvor stort et overskud virksomheden skulle opnå. Opnår virksomheden et overskud før skat på 443.500 kr., vil det med en beskatning på 22% opnå et resultat efter skat på 345.930 kr.

I anpartsselskabet, har Benjamin ikke samme mulighed for at trække penge ud som ved enkeltmandsvirksomheden. Benjamin har to muligheder for at trække penge ud af virksomhedens i form af løn eller udbytte. Måden hvorpå Benjamin vælger at trække penge ud vil påvirke selskabet forskelligt. Vælger Benjamin at trække penge ud via udbytte, vil resultat ikke blive påvirket. Udbytte udloddes af frie reserver, hvilket vil sige af overskuddet efter skat. Benjamin skal blive beskattet ved udbetalingen af udbytte. Udbytte beskattes progressivt, hvorfor det er størrelsen af udbyttet der er afgørende for den endelig skat. Op til progressionsgrænsen bliver Benjamin beskattet med 27%, hvorimod alt over grænsen vil

blive beskattet med 42%. Vælger Benjamin at trække et udbytte ud på 75.000 kr., vil de første 57.200 kr. blive beskattede med 27% og de resterende 17.800 kr. vil blive beskattet med 42%.

I case præsentationen fremgår det, at Benjamin gerne vil udbetale en månedlig løn på 15.000 kr. Lønmodtageren anses for at driftsomkostninger hvorfor anpartsselskabet vil opnå et fradrag, som følge af udbetalingerne af løn. Benjamin vil ligeledes blive beskattet som lønmodtager i sin personlige indkomst efter bestemmelserne i PSL. Skulle Benjamin komme til at hæve penge, uden at angive det som en af to ovenstående poster, vil det blive betragtet som et ulovligt aktionærlån. Dette kan få skattemæssige konsekvenser for Benjamin personligt, da han bliver beskattet af hævnningen, men samtidig skal betale pengene retur uden fradrag i indkomsten. Derfor er det vigtigt, at Benjamin er opmærksom på i hvilke forbindelser, der blive hævet penge i selskabet.

5.4. Anbefaling

Benjamin vil gerne stifte en ny virksomhed men er i tvivl om i hvilken virksomhedsform det skal foregå. Han har ikke tidligere drevet virksomhed, hvorfor han er første gangs iværksætter. Da Michal er uddannet tømrer og har arbejdet indenfor faget i mange år, hvorfor virksomhedens formål er tømrer virksomhed.

Benjamin er som tidligere beskrevet første gang iværksætter, han har derfor ikke det store kendskab til det med at drive virksomhed. Derfor vil en enkel virksomhedsform kunne tiltale ham. Her vil enkeltmandsvirksomheden med beskatning efter PSL, være en god løsning. Den er nem at stifte, kræver ikke noget indskud og har ikke de store krav til regnskabet. Enkeltmandsvirksomheden og Benjamin vil blive anset som ét skattesubjekt, hvilket betyder at virksomhedens resultat blive beskattet hos Benjamin personligt. Han skal derfor ikke bekymre sig om, hvilke skattemæssige konsekvenser hævnninger vil have, da den private og virksomhedens økonomi er at betragte som én. En vigtig ting Benjamin skal have med i sin betragtning, er hæftelsesgraden. Benjamin vil med enkeltmandsvirksomheden hæfte solidarisk og ubegrænset, hvilket betyder, at i tilfælde af konkurs hæfter han med sin personlige formue.

Benjamin kan ligeledes, i enkeltmandsvirksomheden, lade sig blive beskattet efter VSO. Denne ordning er giver en skattemæssig virksomheds simulation, hvilket betyder at virksomhedens resultat blive beskattet med 22% som også er tilfældet ved anpartsselskaber. Den lave beskatning medfører også øgede krav til bogføringen, da bl.a. tidspunktet og formålet med en hævning har stor betydning. Benjamin hæfter ligeledes her personligt og ubegrænset med virksomheden. Da Benjamin ikke har nogen forudsætninger inden for regnskab og det ligeledes er første gang han driver virksomhed. Er VSO ikke at anbefale. Både PSL og VSO, kan modregne underskud i den personlige indkomst. Dog efter forskellige principper, men i sidste ende har de begge to mulighed for at fremføre underskud til modregning i fremtidig indkomst.

Den sidste virksomhedsform er anpartsselskabet. Denne virksomhedsform er den eneste af de tre, der har begrænset hæftelsen. Den begrænsede hæftelse kommer som følge, at der ved stiftelsen er et kapitalkrav på 40.000 kr. og at anpartsselskabet efter stiftelsen bliver anset som et selvstændigt rets og skattesubjekt. Kapitalkravet vil Benjamin kunne opfylde, da han har sparet 60.000 kr. op til start af virksomhed. Den begrænsede hæftelse er dog i praksis ikke altid tilfældet, da kreditor oftest vil stille krav og kaution som følge af eksempelvis bestilling af en stor ordre. I starten vil Benjamin derfor kunne opleve at skulle stille personlig kaution, i forbindelse med indkøb af materialer.

Stiftelsen af anpartsselskabet er i modsætning til enkeltmandsvirksomheden, knap så enkelt og let. Anpartsselskabet er reguleret i selskabsloven, hvor der er opstillet en række krav i forbindelse med stiftelsen. Benjamin skal ved stiftelsen, udarbejde et stiftelsesdokument indeholdende selskabet vedtægter, samt valg af ledelsesstruktur. Ligeledes skal Benjamin sikre sig at selskabet er registreret i erhvervsstyrelsens it-system, da selskabet ellers ikke vil opnå et eksistensgrundlag.

Udover flere krav ved stiftelsen, er der i anpartsselskabet krav om udarbejdelse af regnskab. Her fremgår det af årsregnskabsloven, at der skal udarbejdes et årsregnskab efter hvert regnskabsår. Der er ligeledes opsat en række krav, som årsregnskabet skal indeholde.

Beskatningen af anpartsselskab er rimelig simpelt, da selskabet bliver beskattet proportionalt med 22% af resultatet. I tilfælde af underskud kan selskabet fremføre underskuddet til modregning i efterfølgende regnskabsår. Benjamin har ikke, som følge af at selskabet anses som et selvstændigt skattesubjekt, mulighed for at modregne selskabets underskud i den personlige indkomst. Som ved VSO, skal Benjamin være opmærksom i forhold til at hæve penge. Benjamin har to muligheder for at hæve penge i selskabet. Enten via udlodning af udbytte eller via lønudbetaling. Hævninger som følge af udbetaling af løn, er fradragsberettiget i selskabets indkomst.

Valget af virksomhedsform, skal tage ud for et samlet helhedsbillede. Både anpartsselskabet og enkeltmandsvirksomheden efter PSL har fordele og ulemper. Ud fra en helhedsvurdering vil jeg anbefale Benjamin at starte sin enkeltmandsvirksomhed efter PSL. Anbefalingen bliver begrundet med den nemme stiftelse og de få lovmæssige krav til bogføringen og årsregnskabet. Benjamin hæfter dog personligt og ubegrænset, dette kan godt udgøre en risiko for Benjamin, da han arbejder inden for byggebranchen og egentlig talte for virksomhedsformen anpartsselskab. Da Benjamin ikke indskyder et større beløb i virksomheden, vil han kunne blive mødt med krav om sikkerhedsstillelse. Hvorfor hæftelsen i princippet ville kunne betragtes som ens.

5.5. Præsentation case del 2 – Fra enkeltmandsvirksomhed til anpartsselskab

Andel del af casen vil omhandle virksomhedsomdannelsen. Benjamin fulgte anbefalingen og oprettede i sin tid en enkeltmandsvirksomhed. Benjamin har fin succes med sin virksomhed, den har leveret fine overskud. Han er ligeledes flyttet ud af lejligheden og ind i et hus med sin kæreste og lille barn.

I takt med succesen er arbejdsopgaverne ligeledes begyndt at indeholder projekter af en større størrelse. Han er eksempelvis begyndt at påtage sig totalentrepriser. Som tidligere nævnt i del 1, så kan større projekter være en stor risiko for Benjamin og hans virksomhed.

Benjamin ved at det er risiko betonet at påtage sig entrepriser. Hvorfor han gerne vil sikre sin private formue, mod en eventuel konkurs som følge af en disputs med en kunde. Han overvejer derfor om enkeltmandsvirksomheden skal omdannes fra enkeltmandsvirksomhed til et anpartsselskab. På den måde kan han sikre, at kreditorerne, i tilfælde af konkurs, ikke kan gå efter hans private formue.

Benjamin har ejer ikke nogen maskiner eller lign. da han har valgt at leje det efter behov. Han ejer stadig den gamle kassevogn, der regnskabsmæssig ikke betragtes af have nogen værdi. Han forventer at den skal skiftes ud, når anpartsselskabet er oppe og køre.

Benjamin vil derfor gerne høre om sine muligheder for omdannelse, samt hvilke erhvervsretlige og skattemæssige konsekvenser det kan have for ham.

5.5.1. Omdannelsesmuligheder

Af præsentationen til del 2 af casen, fremgår det at Benjamin har et ønske om at omdanne sin enkeltmandsvirksomhed til et anpartsselskab. I nedenstående afsnit vil det blive gennemgået hvilke omdannelsesmuligheder Benjamin har, for at omdanne sin enkeltmandsvirksomhed til et anpartsselskab.

Ved omdannelsen fra en enkeltmandsvirksomhed til et anpartsselskab, har Benjamin to valgmuligheder. Han kan vælge den skattefri virksomhedsomdannelse eller den skattepligtige virksomhedsomdannelse. Benjamin kan frit vælge hvilken metode han ønsker at benytte.

5.5.2. Skattepligtig virksomhedsomdannelse

Den første metode Benjamin kan benytte i omdannelsen fra enkeltmandsvirksomhed til anpartsselskab, er den skattepligtige virksomhedsomdannelse. Den skattepligtige virksomhedsomdannelse er i modsætning til den skattefrie virksomhedsomdannelse, ikke reguleret ved lov.

Ved den skattepligtige virksomhedsomdannelse, sker omdannelsen ud fra afståelsesprincippet. Det betyder at Benjamin, i et skattemæssigt perspektiv, afstår virksomhedens aktiver og passiver. Igennem afståelsen vil Benjamin derfor opnå en kapitalgevinst og en eventuelle genvunden afskrivninger, hvilket medføre en skattemæssig konsekvens. Ved at benytte afståelsesprincippet kan virksomheden overdrage aktiver og passiver til handelsværdi, hvorefter afståelsen vil blive beskattet hos Benjamin. En sådan beskatning vil ske i tilfælde hvor Benjamin vil opnå en fortjeneste eller et tab i forbindelsen med overdragelsen af aktiverne og

passiverne. Alle aktiver såvel som passiver skal i udgangspunktet skal omskrives, således de fremgår til handelsværdi inden Benjamin kan overdrage dem til det nye anpartsselskab. Undtagelsen i forhold til omskrivningen, er hvor en række aktiver i stedet skal omskrives til en kontantværdi. Undtagelsen omhandler for eksempel afskrivningsberettigede maskine, inventar, goodwill og ejendomme.

Den skattepligtige omdannelse kan ske med tilbagevirkende kraft. Før omdannelsen kan ske med tilbagevirkende kraft, kræver det at Benjamin ejer alle anparter i det nye selskab, samt at anpartsselskabets regnskabsår løber fra skæringsdatoen. Fordelen i at omdanne med tilbagevirkende kraft, er i tilfælde hvor omdannelsen sker i første halvår. Det vil betyde, at anpartsselskabet vil kunne starte sit regnskabsår d. 1. januar.

I forbindelse med omdannelse er der fire krav Benjamin der skal opfyldt før der kan ske en skattepligtig virksomhedsomdannelse. Det omfatter, at stiftelsen af anpartsselskabet sker senest seks måneder efter skæringsdatoen. Benjamin skal ligeledes sørge for at indsende dokumenter til skattestyrelsen, samt dokumentation, vedrørende at anpartsselskabet er registreret hos Erhvervsstyrelsen.

I tilfælde af Benjamin kan opfylde ovenstående betingelser, er det muligt at omdannelsen sker med tilbagevirkende kraft. Omdannelsen kan først blive en realitet, når ovenstående krav er efterlevet.

5.5.3. Skattefri virksomhedsomdannelse

Den anden metode Benjamin kan benytte sig af, er den skattefrie virksomhedsomdannelse ved omdannelsen af enkeltmandsvirksomheden til et anpartsselskab. Den skattefrie virksomhedsomdannelse, følger af bestemmelser i VOL. Om Benjamin vælger at benytte denne omdannelsesmetode, ligger ham frit for.

Som det fremgår af navnet, er denne omdannelsesmetode skattefri. Skattefri, betyder dog ikke at Benjamin kan undgå at svare skat. I stedet får Benjamin, med denne omdannelsesmetode, en mulighed for at vente med at svare skat til det tidspunkt hvor anpartsselskabet eventuelt bliver solgt eller lukket. I praksis betyder det, at Benjamin vælger at indskyde sin enkeltmandsvirksomhed i et nyt anpartsselskab, uden at skulle svare skat på stiftelsestidspunktet. Før at Benjamin kan benytte den skattefrie omdannelsesmetode, virksomheden skal være af erhvervsmæssig karakter, hvilket Benjamins tømrer virksomhed efterlever.

Udover betingelsen vedrørende erhvervsmæssig karakter, fremgår der i VOL § 2 således 8 kriterier der skal være opfyldt, før Benjamin kan omdanne sin virksomhed skattefrit.

Det første kriterie omhandler hvorvidt Benjamin er fuld skattepligtig til Danmark. En betingelse Benjamin uden problemer kan opfylde, da ham selv og hans enkeltmandsvirksomhed er bosat i Danmark.

Det andet kriterie er, at alle enkeltmandsvirksomhedens aktiver og passiver skal overdrages til anpartsselskabet. Benjamin forventer at drive tømrervirksomheden videre i det nye anpartsselskab, hvorfor det giver bedst mening at indskyde alle aktiver og passiver i anpartsselskabet.

Det tredje kriterie, Benjamin skal opfylde, er at han som vederlag for overdragelsen af sin enkeltmandsvirksomhed, skal ske i form af anparter. Benjamin har valgt at stifte et nyt anpartsselskab, som han vil modtage anparter i, som led i virksomhedsomdannelsen.

Det fjerde kriterie, vedrørende den skattefrie virksomhedsomdannelse, lyder på, at kursværdien på de modtagne anparter, skal svare til den samlede anpartskapital i selskabet. Idet Benjamin stifter et nyt anpartsselskab, opnår han anparter som vederlag, hvor kursen svarer til den samlede selskabskapital.

Det femte kriterie, omhandler anskaffelsessummen af anparterne. Af kriteriet fremgår det, at anskaffelsessummen af anparterne ikke må være negativ. Idet Benjamin har drevet enkeltmandsvirksomhed efter PSL, opgøres virksomhedens aktiver og passiver til handelsværdien.

Det sjette kriterie omfatter, muligheden for at omdanne virksomheden med tilbagevirkende kraft. Som ved den skattepligtige virksomhedsomdannelse, er der ligeledes her et krav om at omdannelsen skal være foretaget senest seks måneder efter skæringsdatoen. Det giver som tidligere beskrevet, Benjamin mulighed for at foretage en omdannelse i foråret, således at anpartsselskabet vil have regnskabsstart d. 1. januar. Her er det også en forudsætning, at stiftelsen først sker som følge af at stiftelsesdokumentet er underskrevet.

Det syvende kriterie, ved den skattefrie virksomhedsomdannelse, vedrører, at Benjamin skal sørge for at lovpligtig dokumentation blive sendt til Skattestyrelsen. I dokumentation skal indeholde dokumenter udarbejdet i forbindelse med virksomhedsomdannelsen, en opgørelse over anskaffelsessummen af anparterne. Herudover skal anpartsselskabet være registreret i Erhvervsstyrelsens it-system.

Det ottende kriterie der fremgår af bestemmelsen angående skattefri virksomhedsomdannelse, vedrører udskudt skat. Her menes der alt den skat, som der forventes afregnet i den fremtidige bogførte værdi og skattemæssige værdi. Den udskudte skat skal hensættes i åbningsbalancen hos det nye anpartsselskab. På den måde vil balancen i det nye anpartsselskab vise et retvisende billede af dets aktiver, egenkapital og passiver.

5.5.4. [Anbefaling](#)

Benjamins enkeltmandsvirksomhed er vokset og han er begyndt at påtage sig større entrepriser i form af sit virke som tømrer. Det betyder, at Benjamin har en større risiko nu end da han startede virksomheden for år

tilbage. Den skattefrie virksomhedsomdannelse er at anbefale til Benjamin. Han opfylder alle kriterier, ligesom han ikke skal betale en stor skat på nuværende tidspunkt.

6. Konklusion

Næværende afhandling har til formål at redegøre og undersøge de forhold, den nye iværksætter skal tage med i sin betragtning ved valget af virksomhedsform. Dette omfatter både de erhvervsretlig og skatteretlige forhold, som gør sig gældende ved valget af virksomhed samt de fremtidige muligheder for en eventuel omdannelse fra enkeltmandsvirksomhed til anpartsselskab. Det har udmundet sig i følgende problemformulering:

*Hvilke overvejelser skal en ny iværksætter gøre sig i forhold, til
erhvervsretlige og skatteretlige aspekter, ved stiftelsen af henholdsvis
en enkeltmandsvirksomhed og anpartsselskab som virksomhedsform?*

Arbejdet med denne afhandling har vist at der ikke er ét endegyldigt svar på, hvordan virksomhedsformen og iværksætteren passer sammen. To iværksætter er ikke ens, de kan have samme tankegang men i sidste ende er de to forskellige personer, med hver deres mening. Dette kan ligeledes komme til udtryk i valget af virksomhedsform.

I forsøget på at finde nogle vejledende overvejelser, er afhandlingen afgrænset til at fokusere på enkeltmandsvirksomheden og anpartsselskabet som virksomhedsform. I indledningen til afhandlingen, fremgår det, at disse to virksomhedsformer er de mest populære former i Danmark. Ikke bare ét år man igennem en længere årrække, hvilket illustreres meget godt med at disse to virksomhedsformer i perioden 2014-2017 stod for 72 % af alle nystiftede virksomheder.

I arbejdet med erhvervsretten, stod der hurtigt klart at når det kommer til stiftelsen af henholdsvis en enkeltmandsvirksomhed og et anpartsselskab, var der stor forskel. Enkeltmandsvirksomheden fremstår her som den nemme løsning, da denne kræver meget lidt registrering. Her er det kun nødvendigt at oprette et CVR-nummer og registrere en NemKonto. Ved oprettelsen af et cvr-nummer kan iværksætteren tage stilling til om virksomheden er momspligtig eller ej. Når disse tre registreringer er overstået, så er man kørende, da iværksætteren, ved valget af denne virksomhed, ikke blive stillet overfor om et krav til indskud af kapital.

Dette står i skarp kontrast til stiftelsen af et anpartsselskab, der er reguleret af selskabsloven bestemmelser. Her bliver iværksætteren allerede fra starten mødt med et krav til indskud af kapital. For anpartsselskabet er dette krav på 40.000 kr. Men set i forhold Som modsvar til kapitalkravet opnår anpartsselskabet juridisk selvstændighed, hvilket også resulterer i at iværksætteren opnår en begrænset hæftelse ved stiftelsen af anpartsselskabet. Dette betyder, at iværksætteren kun hæfter med de midler som er indskudt som selskabskapital i selskabet. Dette kan dog i praksis, via sikkerhedsstillelse i form af personlig kaution, blive omgået fra kreditorerne. Modsætningsvis bliver der ikke opnået retslig selvstændighed ved stiftelsen af en enkeltmandsvirksomhed. Her betragtes ejeren og virksomheden som én og samme juridiske person. Det betyder derfor, at iværksættere ved valget af denne virksomhedsform, hæfter personligt og ubegrænset. Med andre ord, skulle der opstå en konkurs, har kreditorerne mulighed for at gøre udlæg i den private formue.

Udover kapitalkravet, bliver der i selskabsloven, stillet krav til at stifteren af et selskab udarbejder stiftelsesdokumenter og vedtægter. Hertil er der minimumskrav der skal være opfyldt samt der skal foretages en registrering hos erhvervsstyrelsen. Først herefter er anpartsselskabet stiftet. Herudover er anpartsselskabet underlagt årsregnskabsloven bestemmelser vedrørende udarbejdelsen af årsregnskab. Heri fremgår det at, at der skal udarbejdes et årsregnskab overens med årsregnskabsloven bestemmelser herfor. Begge virksomhedsformer er underlagt bogføringslovens bestemmelser og har dermed bogføringspligt. Det er dog ikke et krav at enkeltmandsvirksomheden skal udarbejde et årsregnskab.

I overvejelserne skal de skatteretlige perspektiver medtages. Disse adskiller sig også væsentligt fra hinanden. Som det er tilfældet i erhvervsretten, anses enkeltmandsvirksomheden og iværksætteren også her som en og samme skattesubjekt. Hvorimod anpartsselskabet anses som et selvstændigt skattesubjekt.

For enkeltmandsvirksomheden betyder det, at virksomhedens resultat bliver beskattet hos iværksætteren efter bestemmelserne i personskatteloven. Beskatningen af tager udgangspunkt i det regnskabsmæssige resultat og vil blive beskattet i iværksætterens personlige indkomst. Resultatets størrelse har betydning for om iværksætteren skal beskattes som topskat eller bundskat, da beskatningen efter PSL er progressiv. Iværksætteren i denne form mulighed for at fradrage underskud i den skattepligtige og personlige indkomst. Hævninger vil ikke betydning i denne form, da iværksætteren og virksomheden som samme person.

Som et alternativ til beskatningen efter personskatteloven, har iværksætteren mulighed for at tilgå virksomhedsordningen. Virksomhedsordningen er en skattemæssig simulation, der ligger sig om at beskatningen for selskaber. Simulationen giver iværksætteren en mulighed for at opspare overskud der kun bliver beskattet med 22% og at iværksætteren i udgangspunktet kun bliver beskattet af de faktiske

hævninger. Det er hæverækkefølgen der i VSO afgør hvilken beskatning iværksætteren får. I denne form har iværksætteren også mulighed for at modregne underskud i anden indkomst.

Beskatningen af anpartsselskabet sker hos selskabet selv. Selskabet bliver her beskattet af regnskabsresultat med et sats på 22 %. Her har iværksætteren ikke mulighed for at modregne et underskud i den personlige indkomst, men selskabet kan derimod fremføre det til modregning i fremtidig indkomst.

Iværksætteren har to muligheder for at trække penge ud af selskabet. Enten via udbytte eller løn. Udbytte udloddes af frie reserver som følge af overskud i regnskabet. Dette bliver tillige progressivt beskattet efter beløbets størrelse. Løn derimod betragtes som en driftsomkostning for selskabet, hvorfor et opnår fradrag. Iværksætteren vil personligt blive beskattet efter bestemmelserne i PSL.

Iværksætteren har to mulighed for at omdannes sin virksomhed fra enkeltmandsvirksomhed til anpartsselskab. Henholdsvis den skattefrie virksomhedsomdannelse eller den skattepligtige virksomhedsomdannelse. Den skattepligtige vil medføre, at iværksætteren omdanner sin virksomhed efter afståelsesprincippet. I praksis betyder det, at iværksætteren sælger enkeltmandsvirksomhedens aktiver og passiver og bliver beskattet heraf. Modsætningen er den skattefri virksomhedsomdannelse. Denne er ikke som det ellers antydes skattefri. I denne metode, vil skatten derimod blot blive skubbet ud i fremtiden, indtil iværksætteren sælger eller lukke virksomheden. På dette tidspunkt vil iværksætteren så blive beskattet.

En iværksætter skal derfor gøre sig overvejelser omkring hvilken branche de vil arbejde i, samt i hvilken volume de forventer den skal vokse i. Skal iværksætteren operere inden for en branche med stor risiko, vil det måske være af foretrække at starte i selskabsform grundet den begrænsede hæftelse. Havde Benjamin eksempelvis planer om, allerede ved start af virksomheden at påtage sig store entrepriser, ville anbefalingen have været en anden. Her ville risikoen i branchen have overgået de andre argumenter omkring hvor nem og enkel virksomhedsformen er. Ligeledes skal iværksætteren tage med i sine overvejelser hvilket lønforhold og størrelse de forventer at lande i. Er iværksætteren en tekstforfatter der lever af at skrive tekster, vil enkeltmandsvirksomheden umiddelbart være at foretrække. Her vil det ligeledes være muligt at overgå til virksomhedsordningen såfremt, iværksætteren begynder at bevæge sig omkring topskattegrænse.

Arbejdet med denne afhandling har vist at der ikke er ét endegyldigt svar på, hvordan virksomhedsformen og iværksætteren passer sammen. To iværksætter er ikke ens, de kan have samme tankegang men i sidste ende er de to forskellige personer, med hver deres mening. Dette kan ligeledes komme til udtryk i valget af virksomhedsform. Det er derfor ikke muligt at opstille et facit, da valget af virksomhedsform beror sig på en helhedsvurdering, hvor aspekter som bør indgå iværksætterens karakter, start kapital, ledelsesstruktur,

regnskabsmæssige forhold samt de skattemæssige grundlag for virksomhedens såvel som iværksætteren beskatning. Fremtidsperspektiver skal ligeledes tage med i betragtning både på den korte og lange bane.

7. Litteraturliste

7.1. Artikler

Danmarks Statistik. (18. juni 2021). *Uændret niveau for antal nyoprettede virksomheder*. Hentet fra www.dst.dk: dst.dk/Site/Dst/SingleFiles/GetArchiveFile.aspx?fi=7036287765&fo=0&ext=formid

Danmarks Statistik. (4. juni 2022). *Danmarks Statistik - Erhvervsdemografi efter enhed, ejerform og tid*. Hentet fra www.dst.dk: https://www.statistikbanken.dk/statbank5a/selectvarval/saveselections.asp?MainTable=DEMO5&PLanguage=0&TableStyle=&Buttons=&Pxsid=20226412465376691312DEMO5&TC=0&UseDots=True&ST=ST

Dansk Erhverv. (01. august 2021). *Dansk Erhverv*. Hentet fra www.danskerhverv.dk: https://www.danskerhverv.dk/presse-og-nyheder/nyheder/2021/juli/flere-stifter-virksomhed-efter-corona/

Dansk Erhverv. (10. januar 2022). *Dansk Erhverv*. Hentet fra www.danskerhverv.dk: https://www.danskerhverv.dk/siteassets/mediafolder/dokumenter/04-politik/2021/nyetableringer-2021q2.pdf

Erhvervsstyrelsen. (2018). *Analyse af iværksætterselskaber*. København ø: Erhvervsstyrelsen. Hentet fra [https://erhvervsstyrelsen.dk/sites/default/files/2019-03/analyse af ivaerksaetterselskaber.pdf](https://erhvervsstyrelsen.dk/sites/default/files/2019-03/analyse_af_ivaerksaetterselskaber.pdf)

Erhvervsstyrelsen. (2018). *Analyse af iværksætterselskaber*. København ø: Erhvervsstyrelsen. Hentet fra https://erhvervsstyrelsen.dk/sites/default/files/2019-03/analyse_af_ivaerksaetterselskaber.pdf

Erhvervsstyrelsen. (28. Februar 2019). *Iværksætterselskaber afskaffes og kapitalkrav for anpartsselskaber nedsættes*.

Erhvervsstyrelsen. (5. januar 2022). *Afskaffelse af iværksætterselskaber (IVS)*. Hentet fra www.erhvervsstyrelsen.dk: https://erhvervsstyrelsen.dk/afskaffelse-af-ivaerksaetterselskaber-IVS

Johansen, T. (19. maj 2022). *Lovforslag til ny bogføringslov*. Hentet 05. juni 2022 fra www.bdo.dk: https://www.bdo.dk/da-dk/faglig-info/business-services-outsourcing/ny-bogfoeringslov-2022

Skatteministeriet. (20. december 2021). *Satser og beløbsgrænser i selskabsskatteloven*. Hentet fra [www.skm.dk: https://www.skm.dk/skattetal/satser/satser-og-beloebsgraenser-i-lovgivningen/selskabsskatteloven](https://www.skm.dk/skattetal/satser/satser-og-beloebsgraenser-i-lovgivningen/selskabsskatteloven)

Skatteministeriet. (6. juni 2022). *Kommuneskatter for Aalborg Kommune (Region Nordjylland)*. Hentet fra Skatteministeriet: kommuneskatter for Aalborg Kommune (Region Nordjylland)

Skattestyrelsen. (06. juni 2022). *Gældende skattesatser*. Hentet fra [www.skat.dk: https://skat.dk/data.aspx?oid=2035568](https://skat.dk/data.aspx?oid=2035568)

7.2. Bekendtgørelser

Aktieavancebeskatningsloven – ”Bekendtgørelse af lov om den skattemæssige behandling af gevinster og tab ved afståelse af aktiver m.v. (aktieavancebeskatningsloven)”, LBK Nr. 172 af 21.01.2021

Arbejdsmarkedsbidragsloven – ”Bekendtgørelse af lov om arbejdsmarkedsbidrag (arbejdsmarkedsbidragsloven)”, LBK nr. 121 af 07.02.2020

Kildeskatteloven – ”Bekendtgørelse af kildeskatteloven”, LBK nr. 824 af 28.04.2021

Ligningsloven – ”Bekendtgørelse af lov om påligning af indkomst til staten (ligningsloven)”, LBK 17.08.2021

Lov om visse erhvervsdrivende virksomheder – ”Bekendtgørelse af lov om visse erhvervs drivende virksomheder”, LBK nr. 249 af 01.02.2021

Momsloven – ”Bekendtgørelse af lov om merværdiafgift”, LBK nr. 1021 af 26.09.2019

Personskatteloven – ”Bekendtgørelse af lov om indkomstskat for personer m.v. (personskatteloven)”, LBK nr. 1284 af 14.06.2021

Selskabsloven – ”Bekendtgørelse af lov om aktie- og anpartsselskaber (selskabsloven)”, LBK nr. 1952 af 11.10.2021

Selskabsskatteloven – ”Bekendtgørelse af selskabsskatteloven”, LBK nr. 251 af 22.02.2021

Skatteforvaltningsloven – ”Bekendtgørelse af skatteforvaltningsloven”, LBK nr. 635 af 13.05.2020

Skattekontrolloven – ”Bekendtgørelse af skattekontrolloven”, LBK nr. 283 af 02.03.2022

Statsskatteloven – ”Gæld i statsskattelovens forstand”, FOU nr. 1988.170

Virksomhedsomdannelsesloven – ”Bekendtgørelse af lov om skattefri virksomhedsomdannelse”, LBK nr. 934 af 04.08.2015

Virksomhedsskatteloven –” Bekendtgørelse af lov om indkomstbeskatning af selvstændige erhvervsdrivende (virksomhedsskatteloven)”, LBK nr. 1836 af 16.09.2021

Årsregnskabsloven - ”Bekendtgørelse af årsregnskabsloven”, LBK nr. 838 af 08.08.2019

7.3. Bøger

Blume, P. (2019). *Juridks metodelære*. Jurist- og Økonomiforbundet

Bolander, J., Madsen, L., Laursen, A. N., & Langhave, I. (2021). *Lærebog om indkomstskat* (19 udg.). København K: Djøf Forlag.

Hansen, C. S., Lilja, T. M., Frøbert, T., Kristensen, N. J., Nielsen, H., Overgaard, M., . . . Terkilsen, L. K. (2019). *Erhvervsbeskatning - med fokus på personselskaber og virksomhedsordninger* (2 udg.). København K: Djøf Forlag.

Hansen, S. F., & Krenchel, J. V. (2019). *Dansk selskabsret 2 - Kapitalselskaber* (5 udg.). København: Karnov Group A/S.

Pedersen, J., Kerzel, M., Ferniss, J., & Eriksen, C. H. (2018). *Skatteretten 1*. Karnov Group Denmark A/S.

Schaumburg-Müller, P. (2020). *Kapitalselskaber - aktie- og anpartsselskaber* (9 udg.). København K: Djøf Forlag.

Tvarnø, C. D., & Nielsen, R. (2017). *Retskilder og retsteorier*. Jurist- og Økonomiforbundet.

Werlauff, E. (2019). *Selskabsskatteret* (21 udg.). København: Karnov Group Denmark A/S.

Werlauff, E. (2019). *Valg af virksomhedsform* (3 udg.). WERLAUFF Publishing A/S.